

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 25Cb/42/2008
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1108207474
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Sklenka
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2017:1108207474.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v Bratislave sudcom JUDr. Vladimírom Sklenkom v právnej veci žalobcu: OTP Banka Slovensko, a.s., Štúrova 5, Bratislava, IČO: 31 318 916 právne zast.: JUDr. Roman Kvasnica, advokát, Sad A. Kmeťa 24, Piešťany proti žalovanému: Československá obchodná banka, a.s., Michalská 18, Bratislava, IČO: 36 854 140 právne zast.: JUDr. Allan Böhm, Jesenského 2, Bratislava o zaplatenie 3.207.121,16 EUR a 661.724,32 EUR s príslušenstvom

rozhodol:

I. Súd p r i p ú š ť a zmenu žaloby tak, že petit znie - žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 3.207.121,16 EUR a 661.742,32 EUR s 14,25 % ročným úrokom z omeškania od 13.05.2007 do zaplatenia, a to spoločne a nerozdielne so X. O., nar. XX.XX.XXXX Q. O., L. H., štátnym občanom Gréckej republiky, ktorý bol na náhradu škody poškodenej OTP Banka Slovensko, a.s. vo výške 3.982.041,48 EUR zaviazaný právoplatným rozsudkom Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 1T 84/2009-955, zo dňa 10.06.2010, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 16.11.2016, sp. zn. 2To/55/2014, pričom plnením jedného z nich v rozsahu plnenia povinnosť druhého zaniká.

II. Súd žalobu z a m i e t a.

II. Žalovaný má nárok na náhradu trov konania od žalobcu v plnom rozsahu. O výške trov konania bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 04.03.2008 domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 3.207.121,16 EUR a sumy 661.724,32 EUR s príslušenstvom.

2. Podanú žalobu žalobca odôvodnil nasledujúcimi skutočnosťami.

3. Žalobca sa domáha voči žalovanému náhrady škody, ktorú spôsobila žalobcovi Československá obchodná banka, a.s. pobočka zahraničnej banky v SR, IČO: 30 805 066 (ďalej len „ČSOB“) porušením svojej právnej povinnosti počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na majetku, ustanovenej § 415 Občianskeho zákonníka. Pretože nárok na náhradu škody na majetku žalobcu vznikol žalobcovi voči ČSOB v mesiacoch január a február roku 2007, teda do dňa 31.12.2007, pasívne vecne legitimovaným v tejto veci je žalovaný, ktorý prevzal práva a povinnosti ČSOB vzniknuté do 31.12.2007.

4. Dňa 22.01.2007 uzatvorili žalobca, ČSOB a pán X. O. - fyzická osoba podnikajúca na území Slovenskej republiky pod obchodným menom X. O. ALENA IMPORT - EXPORT, IČO: 36 108 987, miesto podnikania 949 11 Nitra, Alexyho 8, zapísaný v živnostenskom registri Obvodného úradu v Nitre, číslo živnostenského registra: 403-19312 (ďalej len „klient“), za účelom splatenia úverov klienta v Č. peňažnými prostriedkami z budúceho úveru poskytnutého žalobcom klientovi, dohodu o

spoločnom postupe (ďalej len „Dohoda o spoločnom postupe“), na základe ktorej sa zmluvné strany dohodli nasledovne:

- žalobca sa zaviazal uzatvoriť s klientom (v Dohode o spoločnom postupe označovaný ako dlžník alebo záložca) úverovú zmluvu č. 2500/07/019, na základe ktorej poskytne klientovi multimenový kontokorentný úver v celkovej výške 120.000.000 Sk, v menách SKK a EUR;
- ČSOB (v Dohode o spoločnom postupe označená ako záložný veriteľ č. 1) podpisom Dohody o spoločnom postupe udelila súhlas so zriadením a vznikom záložného práva č. 2 v prospech žalobcu (v Dohode o spoločnom postupe označovaný ako záložný veriteľ č. 2);
- žalobca sa zaviazal poskytnúť úver za podmienok dohodnutých v úverovej zmluve 2500/07/019 v zmysle čl. I bod 1 tejto zmluvy klientovi, na základe ktorej bude uhradená pohľadávka ČSOB. Presná výška pohľadávky ČSOB na základe úverovej zmluvy ČSOB a klienta bude oznámená zo strany ČSOB žalobcovi na základe faxovej výzvy žalobcu (ďalej len „oznámená čiastka“). Oznámená čiastka bude vyjadrovať výšku pohľadávky ČSOB k tretiemu pracovnému dňu po doručení oznámenia. Následne žalobca poskytne úver na základe úverovej zmluvy 2500/07/019 alebo jeho príslušnú časť, ktorá bude účelovo viazaná na úhradu pohľadávky ČSOB.
- žalobca sa zaviazal, že zabezpečí, aby prostriedky z takto poskytnutého úveru na základe úverovej zmluvy boli uhradené v prospech účtu klienta (ďalej len „Účet“), ktorý žalobcovi oznámi Č. najneskôr spolu s oznámením výšky pohľadávky Č. podľa bodu 2. článku II. Dohody o spoločnom postupe.
- pripísaním prostriedkov z úveru v prospech účtu na základe úverovej zmluvy 2500/07/019 v zmysle bodu 2. článku II. Dohody o spoločnom postupe sa ČSOB stala oprávnená realizovať mimoriadnu splátku úveru v zmysle úverovej zmluvy ČSOB a žiadosti klienta o predčasné splatenie pohľadávky Č. z úverovej zmluvy Č..

5. Dohodu o spoločnom postupe za ČSOB podpísali G.. O. Q. a G.. U. F.. Podpísaniu Dohody o spoločnom postupe predchádzalo zaslanie konkrétnymi údajmi nevyplneného návrhu textu dohody zo strany žalobcu ČSOB. ČSOB následne návrh textu dohody doplnila a takto dohodnutý text zmluvy bol následne podpísaný a Dohoda o spoločnom postupe bola dňa 22.01.2007 uzatvorená.

6. Na základe uzatvorenia a plnenia Dohody o spoločnom postupe následne ČSOB listom označeným „Ukončenie úverového vzťahu“, zo dňa 30.01.2007, ktorý ČSOB zaslala žalobcovi faxom dňa 30.01.2007 (ďalej tiež aj ako: „faxová správa zo dňa 30.1.2007“) oznámila žalobcovi ukončenie úverového vzťahu klienta a ČSOB a vyčíslila výšku svojich pohľadávok voči klientovi z úverových zmlúv, ako zostatok nesplatenej istiny a úrokov ku dňu 30.1.2007 nasledovne, podľa:

- zmluvy o kontokorentnom úvere č. 0631/04/8563 zo dňa 30.06.2004 v znení jej neskorších dodatkov: istina 15 000 000 Sk úroky 154 726,28 Sk;
- zmluvy o revolvingovom úvere č. 0632/04/8563 zo dňa 30.6.2004 v znení jej neskorších dodatkov: istina 50 000 000 Sk úroky 517 525,40 Sk;
- zmluvy o kontokorentnom úvere č. 1319/05/8763 zo dňa 07.12.2005 v znení jej neskorších dodatkov: istina 130 000 EUR úroky 1 236,68 EUR;
- zmluvy o revolvingovom úvere č. 0375/06/8763 zo dňa 10.04.2006 v znení jej neskorších dodatkov: istina 525 000 EUR úroky 4 831,55 EUR;

Zároveň ČSOB faxovou správou zo dňa 30.01.2007 požiadala o zaslanie finančných prostriedkov na splatenie svojich pohľadávok ku dňu 30.01.2007 na účet č.: XXXXX-XXXXXXXXXX/XXXX.

7. Žalobca otvoril pre klienta bežné účty:

- a) E. Biznis konto číslo XXXXXXXX/XXXX,
- b) Bežný účet v cudzej mene EUR číslo XXXXXXXX/XXXX.

Žalobca otvoril pre klienta úverové účty:

- a) úverový účet v SKK číslo XXXXXXXX/XXXX,
- b) úverový účet v EUR číslo XXXXXXXX/XXXX,

Následne žalobca na základe Dohody o spoločnom postupe a faxovej správy ČSOB zo dňa 30.01.2007 umožnil klientovi v rámci úverového limitu 120.000.000 SK čerpať z účtu číslo XXXXXXXX/XXXX X., typ účtu COM805-kontokorentný úver na meno klienta, úver v slovenských korunách v nasledovných platbách prevodom na bežný účet klienta číslo XXXXXXXX/XXXX, takto ;

dňa 31.01.2007 čerpanie úveru 50 506 525,40 Sk,
dňa 31.01.2007 čerpanie úveru 15 154 726,28 Sk,
dňa 31.01.2007 čerpanie úveru 151,00 Sk
dňa 31.01.2007 čerpanie úveru 17,00 Sk
dňa 02.02.2007 čerpanie úveru 30 500 000,00 Sk
dňa 02.02.2007 čerpanie úveru 400 000,00 Sk
dňa 02.02.2007 čerpanie úveru 80 000,00 Sk
dňa 16.02.2007 čerpanie úveru 100 000,00 Sk
dňa 16.02.2007 čerpanie úveru 10 000,00 Sk
dňa 28.02.2007 čerpanie úveru 486 014,61 Sk
dňa 28.02.2007 čerpanie úveru 247,00 Sk
dňa 28.02.2007 čerpanie úveru 51,00 Sk

Žalobca zároveň umožnil klientovi v rámci úverového limitu 120.000,000 Sk čerpať z účtu číslo XXXXXXXX/XXXX B., typ účtu I.-kontokorentný úver na meno klienta, úver v mene Euro v nasledovných platbách prevodom na bežný účet klienta číslo XXXXXXXX/XXXX, takto :

dňa 31.01.2007 čerpanie úveru 131.208,32 EUR
dňa 31.01.2007 čerpanie úveru 34,01 EUR
dňa 31.01.2007 čerpanie úveru 28,35 EUR
dňa 31.01.2007 čerpanie úveru 529.831,55 EUR
dňa 31.01.2007 čerpanie úveru 34,01 EUR
dňa 31.01.2007 čerpanie úveru 28,35 EUR
dňa 31.01.2007 čerpanie úveru 3,92 EUR
dňa 31.01.2007 čerpanie úveru 0,48 EUR
dňa 01.02.2007 čerpanie úveru 80,00 EUR
dňa 01.02.2007 čerpanie úveru 80,00 EUR
dňa 01.02.2007 čerpanie úveru 600,00 EUR
dňa 28.02.2007 čerpanie úveru 3 089,73 EUR
dňa 28.02.2007 čerpanie úveru 4,61 EUR
dňa 28.02.2007 čerpanie úveru 0,99 EUR

8. Dňa 31.01.2007 sa uskutočnili bezhotovostne prevody peňažných prostriedkov z bežného účtu klienta, číslo XXXXXXXX/XXXX, názov účtu X. O., typ účtu T.-E. W. O., a to nasledovné úhrady v zmysle faxovej správy ČSOB zo dňa 30.01.2007:

- platba do iného peňažného ústavu, príkaz na úhradu XXXXX-XXXXXXXXXX/XXXX, v sume 50.506.525,40 Sk,

platba do iného peňažného ústavu, príkaz na úhradu XXXXX-XXXXXXXXXX/XXXX, v sume 15.154.726,28 Sk;

Žalobca takto poskytol klientovi dňa 31.01.2007 z úverového limitu spolu 65.661.251,68 Sk, ktoré boli následne bezhotovostne prevedené do Č.X. na číslo účtu XXXXX-XXXXXXXXXX/XXXX, ktoré žalobcovi oznámila ČSOB faxovou správou zo dňa 30.01.2007 na splatenie pohľadávok ČSOB voči klientovi.

9. Rovnako dňa 31.01.2007 sa uskutočnili bezhotovostne prevody peňažných prostriedkov z bežného účtu klienta, číslo XXXXXXXX/XXXX v mene EUR, názov účtu X. O., a to nasledovné:

hladká platba - výber 86; proti účet: [X. O. ALENA IMPORT-]; v sume 131.236,68 EUR,

hladká platba - výber 87; proti účet: [X. O. ALENA IMPORT-]; v sume 529.831,55 EUR;

Žalobca takto poskytol klientovi dňa 31.01.2007 z úverového limitu okrem 65.661.251,68 Sk tiež 661.068,23 EUR, ktoré boli následne prevedené do Č., na základe faxovej správy Č. zo dňa 30.01.2007. Klient postupne z poskytnutého úverového rámca 120.000.000 Sk vyčerpal úver v sume 96.617.732,29 Sk a v sume 661.724,32 EUR. Z týchto súm poskytnutých žalobcom klientovi splatil klient úvery a úroky z úverov Č., a to vo výške 65.661.251,68 SKK a 661.068,23 EUR.

10. Žalobca v priebehu prvej polovice mesiaca marec 2007, pri rokovaníach s pánom N. W., konateľom spoločnosti 4 Fruit, spol. s r.o, obdržal informáciu, že spoločnosť 4 Fruit, spol. s r.o. cez klienta X. O. ALENAIMPORT-EXPORT objednala kamión pomarančov, ktorý v Grécku nebol naložený a musel

sa vrátiť prázdny. Žalobca prostredníctvom svojich zamestnancov následne začal aktívne kontaktovať klienta na vysvetlenie tejto okolnosti, s ktorým sa mu však telefonicky ani osobne nepodarilo nadviazať spojenie, a to ani v deň 16.03.2007, kedy sa mal klient podľa údajov od svojej zamestnankyne vrátiť z Egypta. Dňa 20.03.2007 vykonal žalobca návštevu kancelárie klienta, ktorá však bola uzatvorená. V tento deň uskutočnil žalobca aj návštevu najvýznamnejšieho odberateľa klienta, spoločnosti ČEROZ Slovensko, s.r.o..V spoločnosti ČEROZ Slovensko, s.r.o. žalobcovi potvrdili, že s podnikateľom podnikajúcim pod obchodným menom X. O. ALENA IMPORT-EXPORT spolupracovali. Spolupráca v minulosti bola dobrá ako aj kvalita dodaného tovaru, avšak s pánom O. obchodovanie ukončili niekedy začiatkom roka 2007. Na základe vyjadrenia konateľa ČEROZ Slovensko, s.r.o. pána O. P., neboli zástupcovia E. W. X., Y.X.. prvými, ktorí uňho hľadali pána O.. Pri tomto stretnutí žalobca zároveň získal informáciu, že konateľ obchodnej spoločnosti ČEROZ Slovensko, s.r.o., pán O. P., ktorému zamestnanci žalobcu predložili vlastnú zmenku klienta s podpisom zmenkového ručiteľa ČEROZ Slovensko, s.r.o. túto zmenku podľa vlastného tvrdenia nikdy za ručiteľa nepodpisoval. Žalobca následne na notárskych úradoch zistil, že vlastné zmenky, ktoré na zabezpečenie úveru predložil klient žalobcovi s notársky overenými podpismi zmenkových ručiteľov, zrejme neobsahujú pravé overovacie doložky príslušných notárov, pretože oslovení notári vo svojej evidencii overenie týchto podpisov neevidovali. Klient od poskytnutia úveru doposiaľ nesplatil žalobcovi úver a zdržiava sa na žalobcovi neznámom mieste. Dňa 21.03.2007 podal žalobca trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania úverového podvodu podľa § 222 Trestného zákona na osobu klienta. Dňa 30.03.2007 vyšetrovateľ policajného zboru Prezídia policajného zboru Slovenskej republiky, úradu boja proti organizovanej kriminalite, vzniesol klientovi obvinenie podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku za obzvlášť závažný zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 5 písmeno a) Trestného zákona, uznesením zo dňa 30.03.2007 pod ČVS: PPZ-13/BOK-B-2007.

11. Na základe skutočností zistených príslušníkmi policajného zboru, následne žalobca nadobudol presvedčenie, že ČSOB mala o klientovi už najneskôr v mesiaci november, resp. december roku 2006 také informácie a zistenia, na základe ktorých bolo zrejmé, že klient nie je spôsobilý splatiť úver vo výške 120,000,000, Sk. ČSOB na základe svojich zistení klientovi úver v tejto výške neposkytla, avšak ČSOB následne aktívne pracovala na tom, aby klient získal úver vo výške 120.000.000 Sk u žalobcu, pričom ČSOB neposkytla žalobcovi žiadne informácie ohľadom zisteného rizika u klienta. Konanie ČSOB pritom smerovalo k tomu, aby z úveru poskytnutého žalobcom boli prednostne splatené pohľadávky ČSOB voči klientovi vo výške cca 90.000.000 Sk. Ako vyplýva zo záznamu o získaných informáciách zo dňa 16.04.2007, spísaného príslušníkom Policajného zboru Slovenskej republiky mjr. P. G. O., ČVS: PPZ-13/BOK-B-2007, p. O. Q., pracovník ČSOB v Nitre, uviedol príslušníkovi policajného zboru, že X. O. (t.j. klient) od Č. čerpal úvery od 1 mil. do 90 mil. Sk. Pri poskytnutí posledného úveru vo výške 90 mil. Sk mu z tejto sumy zrazili 50 mil. Sk na splatenie predchádzajúceho úveru a zvyšok boli splátky dodávateľom klienta. Klient si chcel následne zobrať úver vo výške 120 mil. Sk. Pri preverovaní bonity klienta však ČSOB zistila, že klient má finančné problémy, preto mu poskytnutie úveru zamietli. Ďalej uviedol, že následne klient požiadal o úver v E. T. X., odkiaľ sa dotazoval F.C. a z ústredia F.Š.. Títo mu úver poskytli, z ktorého bola ČSOB prevedená suma 90 mil. Sk, teda klient nezostal ČSOB nič dlžný. Ďalej uviedol, že si nie je vedomý, že poskytli skreslené informácie pracovníkom OTP Banky pri referenciách k osobe klienta.

12. Z tohto záznamu o získaných informáciách zo dňa 16.04.2007 je podľa názoru žalobcu zrejماً skutočnosť, že ČSOB pri preverovaní bonity klienta zistila, že klient má určité finančné problémy, preto mu poskytnutie úveru 120 mil. Sk zamietla. Je takto možné konštatovať podstatnú skutočnosť, že ČSOB mala určitú vedomosť o tom, že klient má finančné problémy, pre ktoré nie je možné schváliť klientovi poskytnutie úveru vo výške 120 mil. Sk.

13. Dňa 15.05.2007, v priebehu výsluchu svedka O. Q., riaditeľa obchodného centra ČSOB v Nitre, uviedol svedok O. Q. vyšetrovateľovi v trestnej veci obvineného X. O., pre obzvlášť závažný zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 5 písm. a) Trestného zákona, okrem iných, nasledovné tvrdenia:

- som riaditeľom obchodného centra Nitra banky ČSOB, a.s., pána X. O. (t.j. klienta) poznám asi 5 rokov;
- spoznal som ho ako nášho klienta, ktorý mal spočiatku úvery v našej banke do 3 mil. SKK;
- potom tento klient nám oznámil, že s našou bankou ukončí spoluprácu a úver si asi vo výške 10 mil. Sk zobral v E. W. X., a.s.;

- potom po nejakom čase sa nám ako banke podarilo získať späť klienta X. O., a poskytli sme mu úver vo výške, teraz si nespomínam, či 15 mil. Sk alebo 20 mil. Sk, bol to krátkodobý prevádzkový úver, ktorý bol z časti revolvingový a sčasti kontokorentný;
- postupom času asi za 3 - 4 roky sa mu (X. O.) tento úverový rámec zdvíhal na 90 mil. Sk;
- potom asi v septembri alebo októbri 2006 prišiel (klient) s tým, že idú Vianoce a on chce doniesť viac tovaru a na to potrebuje vyšší úver;
- my sme povedali, aby nám (ČSOB) priniesol podklady, že to prehodnotíme; on tieto podklady doručil, to bolo asi v októbri 2006; on doručil súvahu a výsledovku, neviem teraz či k 30.06.2006 alebo 30.09.2006; ešte mal doručiť zoznam pohľadávok, ktorý mal povinnosť doručiť každý mesiac ku konkrétnemu dátumu, myslím že to bolo k 20. dňu v mesiaci; on predložil všetky tieto podklady a uviedol, že chce sumu úveru vo výške 120 mil. Sk; on vtedy jednal s kolegom G.. F. a aj so mnou osobne;
- my sme podklady prehodnotili, vždy sa to nahodí do počítača a vyjde z toho nejaký výsledok; my sme si povedali, že v celom podnikaní zvyšuje obraty len s cudzími peniazmi, že si stále požičiava a nedáva do podnikania svoje peniaze;
- na otázku vyšetrovateľa, preverovali ste aj u konkrétnych dodávateľov, či predložené údaje o výške pohľadávok sa zhodujú so skutočným stavom, svedok uviedol: úplne do detailov nie, my sme mali pohľadávku a videli sme či nabieha na účet; ja aj s G.. F. sme boli asi pred rokom, teda skôr ako sa obrátil na nás so žiadosťou o úver 120 mil. Sk na obhliadke u odberateľov X. O.;
- na otázku vyšetrovateľa, či preverovali aj u konkrétnych dodávateľov, či predložené údaje o výške pohľadávok sa zhodujú so skutočným stavom po žiadosti o úver vo výške 120 mil. Sk svedok uviedol: „Nie, nepreverovali sme.“;
- na otázku vyšetrovateľa, či sa svedok O. Q. stretával s klientom aj mimo pracovne, svedok uviedol: „Nie.“;
- na otázku vyšetrovateľa, ako sa svedok dozvedel, že klient bude brať úver z OTP, svedok uviedol: „On nám to povedal, že si vybavuje úver v OTP. Toto bolo koncom októbra.“;
- na otázku vyšetrovateľa, či svedok O. Q. bol na svadbe pána O., svedok uviedol: „Áno v Komárne.“;
- na otázku vyšetrovateľa, prečo svedok teda na otázku, či sa s pánom O. stretali mimopracovne dal vyšetrovateľovi zápornú odpoveď, svedok uviedol: „Nepovažoval som to za také podstatné. Môžem Vám rovno povedať, že on bol aj na mojej svadbe.“;
- na otázku vyšetrovateľa, aké informácie od ČSOB mala OTP pri uzatváraní zmluvy o úvere, svedok uviedol: „Na systéme na internete v registri bankových úverových zmlúv bola k dispozícii tá čiastka, ktorú dlhoval nám. Tam sú informácie o zmluvách a čiastkach a o dlžníkoch.“;
- na otázku vyšetrovateľa, akú veľkosť pohľadávok voči odberateľom deklaroval klient pri žiadosti o navýšenie úveru, svedok uviedol: „To sú konkrétnosti, to neviem presné číslo, Ale nejakých 100-110 mil. Sk deklaroval určite.“;
- na otázku vyšetrovateľa, či svedok dostal odpoveď od spoločnosti Hortim alebo ČEROZ Slovensko, ktorá by vyvrátila alebo potvrdila pravosť týchto pohľadávok, svedok uviedol: „Nie, lebo oni nám nekomunikovali čiastku, považovali to za obchodné tajomstvo,“;
- na otázku vyšetrovateľa, aká bola úloha svedka pri uzatváraní úveru medzi OTP a O., svedok uviedol: „Ja som podpísal dohodu o tom, že OTP sa môže dostať na 2. miesto pri záložnom práve a po splatení úveru zo strany OTP, resp. O., vydáme kvitanciu na uvoľnenie záložného práva v prospech OTP.“;
- na otázku vyšetrovateľa, či svedok O. Q. bol niekedy u pána Kerasilidisa u neho v byte a či vedel, že byt predáva, svedok uviedol: „Bol som raz, neviem, že predáva byt, len viem, že chcel nejaký kúpiť.“

14. Z obsahu výsluchu zamestnanca ČSOB O. Q., vykonávajúceho funkciu riaditeľa regionálneho centra v Nitre, je podľa žalobcu zrejmé, že klient požiadal ČSOB o poskytnutie úveru 120 mil. Sk, ktorý mu ČSOB odmietla poskytnúť. Ďalej je z obsahu výsluchu zrejmé, že ČSOB nemala overenú existenciu a výšku pohľadávok klienta voči tretím osobám, ktoré podľa Dohody o spoločnom postupe zo dňa 22.01.2007 mala ČSOB uvoľniť spod zriadeného záložného práva. Z obsahu výsluchu zamestnanca ČSOB O. Q. je tiež zrejmé, že zamestnanec ČSOB mal s klientom okrem pracovného vzťahu aj pravdepodobne úzky vzťah osobný, ktorý sa O. Q.L. pokúsil počas svojho výsluchu vyšetrovateľovi zatajiť. Úzky osobný vzťah klienta so zamestnancom ČSOB O. Q. sa prejavil v účasti O. Q. na svadbe klienta a tiež v účasti klienta na svadbe O. Q.. Ďalej sa tento vzťah prejavil v doznanych stretnutiach O. Q. s klientom mimo pracoviska a v byte klienta. Klient sa s O. Q. poznal pritom aspoň 5 rokov. Závažnou sa žalobcovi javí snaha ČSOB prostredníctvom svojho zamestnanca O. Q. poprieť skutočnosť, že ČSOB u odberateľov klienta overovala konkrétne, či sa údaje predložené klientom o výške pohľadávok po žiadosti o úver 120 mil. Sk zhodujú so skutočným stavom. Zamestnanec ČSOB O. Q. ohľadom tejto okolnosti vyšetrovateľovi

uviedol, že: „Ja aj s G.. F. sme boli asi pred rokom, teda skôr ako sa obrátil na nás so žiadosťou o úver 120 mil. Sk na obhliadke u odberateľov X. O.“, pričom na konkrétnu otázku vyšetrovateľa: „Preverovali ste aj u konkrétnych dodávateľov, či predložené údaje o výške pohľadávok sa zhodujú so skutočným stavom po žiadosti o úver vo výške 120 mil. Sk?“, O. Q. uviedol: „Nie, nepreverovali sme.“ Toto vyjadrenie zamestnanca ČSOB ohľadom výšky pohľadávok klienta sa totiž dostáva do rozporu s výpoveďou svedka O. P., konateľa obchodnej spoločnosti ČEROZ Slovensko s.r.o., ktorý k času a obsahu kontaktov s ČSOB ohľadom klienta vypovedal pred vyšetrovateľom dňa 15.05.2007. Z obsahu výpovede tohto svedka je zrejmé, že ČSOB za účelom preverenia pravosti výšky pohľadávok deklarovaných klientom kontaktovala obchodnú spoločnosť ČEROZ Slovensko s.r.o. aj v novembri 2006, respektíve októbri alebo novembri 2006, teda aj potom ako klient žiadal ČSOB o úver 120 mil. Sk.

15. Dňa 15.05.2007, v priebehu výsluchu svedka O. P., konateľa spoločnosti ČEROZ Slovensko s.r.o., uviedol svedok O. P. vyšetrovateľovi v trestnej veci obvineného X. O., pre obzvlášť závažný zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 5 písm. a) Trestného zákona, okrem iných, nasledovné tvrdenia:

- O. Q. z banky ČSOB ma kontaktoval asi pred pol rokom, asi v novembri 2006, on kontaktoval našu firmu oficiálne cez našu finančnú riaditeľku pani F.Ú., aby sme poskytli niektoré ekonomické údaje vo vzťahu k obchodu s pánom X. O.;
- ja som mu odpísal oficiálne, že naša firma nikdy nezverejňuje tieto údaje na základe toho, že to považujeme za obchodné tajomstvo;
- pán O. Q. prišiel raz aj osobne, bolo to okolo októbra a novembra 2006, vtedy som sa s ním stretol aj ja, on sa pozrel na firmu, na sklad, ani vtedy som ho neinformoval o presných pohľadávkach, respektíve záväzkoch, aké má p. X. O. voči ČEROZU;
- pán Veľký pri komunikácii s nami požadoval e-mailovou komunikáciou informáciu o výške záväzkov voči X. O., o našom obrate, my sme mu odpísali, čo už som uviedol, že takéto informácie nezverejňujeme;
- keď pán Veľký z ČSOB hovoril o X. O., tak o ňom hovoril ako o dobrom klientovi banky, neuvádzal aký úver má v banke, alebo aké obchody s bankou vykonáva;
- on prišiel vtedy osobne so X. O., tá návšteva trvala asi 15 minút, O. mu asi ukazoval svojich klientov a ich priestory podnikania;
- našu firmu navštívili aj osoby z OTP Banky Slovensko, po tom ako požadovali úhrady našich záväzkov voči X. O. a my sme im oznámili, že záväzky voči nemu nemáme;
- oni sa dostavili osobne, stretnutie tiež trvalo asi 20 minút, kde som osobne jednal za účasti pani F. so zástupcami uvedenej banky a uviedol som, že neexistujú záväzky voči O., a že dokumenty, ktoré mi predložili, a ktoré som mal ja podpísať, sú falošné.

16. Z obsahu výsluchu konateľa ČEROZ Slovensko s.r.o., O. P., je takto zrejmé, že O. Q. zisťoval výšku pohľadávok klienta u konateľa ČEROZ Slovensko s.r.o. aj v období októbra a novembra roku 2006. Z obsahu výsluchu je ďalej zrejmé, že ČSOB nemala overenú existenciu a výšku pohľadávok klienta voči obchodnej spoločnosti ČEROZ Slovensko s.r.o., ktoré ČSOB deklarovala ako existujúce pohľadávky, ku ktorým má zriadené záložné právo.

17. V zmysle uvedených skutočností žalobca tvrdí, že ČSOB porušila svoju ustanovením § 415 Občianskeho zákonníka stanovenú povinnosť predchádzania škodám na majetku, keď si túto svoju povinnosť nespĺnila, ale naopak postupovala tak, že na základe konania ČSOB vznikla žalobcovi škoda na majetku vo výške 96.617.732,29 Sk a 661.724,32 EUR. ČSOB po svojom určitom zistení, že klient má finančné problémy, ktoré viedlo ČSOB k záveru, že klientovi úver vo výške 120 mil. Sk neposkytne a po svojom zistení, že tento úver vo výške 120 mil. Sk má klientovi poskytnúť žalobca, si nepočínala tak, aby nedošlo ku škode na majetku žalobcu vo výške poskytnutého úveru, ale naopak ČSOB aktívne pracovala na tom, aby žalobca klientovi úver poskytol, a aby ČSOB z tohto úveru následne obdržala na splatenie svojich pohľadávok voči klientovi sumy 65.661,251,68 Sk a 661,068,23 EUR. ČSOB si mala počínať v zmysle ustanovenia § 415 Občianskeho zákonníka tak, aby škoda na majetku žalobcu poskytnutím úveru klientovi nevznikla, teda ČSOB mala vyčerpať všetky svoje zákonné možnosti predísť vyplateniu akejkoľvek peňažnej sumy klientovi zo strany žalobcu. Z dôvodu, že ČSOB si takto nepočínala, porušila svoju právnu povinnosť uloženú ustanovením § 415 Občianskeho zákonníka a z porušenia tejto povinnosti vznikla ČSOB zodpovednosť za škodu. Je tomu tak z dôvodu, že porušenie preventívnej povinnosti uvedenej v ustanovení § 415 Občianskeho zákonníka zakladá dôvod vzniku všeobecnej zodpovednosti za škodu podľa ustanovenia § 420 Občianskeho zákonníka. Skutočnosť,

že ČSOB si nepočínala tak, aby žalobcovi nevznikla škoda, vidí žalobca v nasledovných skutkových zisteniach:

- ČSOB mala na základe preverovania bonity klienta také informácie, ktoré ju viedli k záveru o tom, že klientovi úver 120 mil. Sk neposkytne;
- ČSOB mala o klientovi informácie, že klient má finančné problémy (o tomto vedel podľa záznamu o získaných informáciách zo dňa 16.04.2007 riaditeľ obchodného centra ČSOB v Nitre p. O. Q.);
- ČSOB mala najskôr od klienta a potom aj od žalobcu potvrdené, že je žalobca prichystaný poskytnúť klientovi úver 120 mil. Sk;
- ČSOB napriek tomu neučinila žiadne opatrenie smerujúce k tomu, aby žalobca neposkytol klientovi peňažné prostriedky vo výške 120 mil. Sk (v opačnom prípade by žalobca klientovi úver 120 mil. Sk neschválil), ČSOB naopak aktívne pracovala na tom, aby klient od žalobcu peňažné prostriedky obdržal;
- ČSOB podpísala a uzatvorila so žalobcom a klientom Dohodu o spoločnom postupe (bez uzatvorenia Dohody o spoločnom postupe by žalobca klientovi peňažné prostriedky neposkytol);
- ČSOB oznámila žalobcovi výšku svojich pohľadávok voči klientovi a tieto požiadala splatiť na číslo účtu oznámené faxovou správou zo dňa 30.01.2007.

18. Obsah informácií, ktoré ČSOB viedli k záveru, že klientovi neposkytne ďalší úver 120 mil. Sk je podľa názoru žalobcu možné konštatovať z dostupných dokladov nasledovne:

- klient splácal svoje úvery ČSOB z ďalších úverov poskytnutých ČSOB (ako je uvedené v zázname o získaných informáciách zo 16.04.2007, ČSOB pri poskytnutí úveru 90 mil. Sk z tejto sumy použila 50 mil. na splatenie predchádzajúceho úveru svojho klienta);
- keď klient požiadala ČSOB o ďalší úver vo výške 120 mil. Sk, ČSOB pri preverovaní bonity klienta zistila, že má finančné problémy (ako je uvedené v zázname o získaných informáciách zo dňa 16.04.2007, z tohto dôvodu dlžníkovi poskytnutie úveru 120 mil. Sk ČSOB zamietla);
- klient si stále požičiava a nedáva do podnikania svoje peniaze (výpoveď svedka O. Q. zo dňa 15.05.2007);
- ČSOB nemala u odberateľov - dlžníkov klienta potvrdené, že výška pohľadávok deklarovaná klientom a použitá na zabezpečenie úveru ČSOB, je pravou výškou pohľadávok (výpoveď svedka O. Q. zo dňa 15.05.2007, a tiež výpoveď svedka O. P. - konateľa ČEROZ Slovensko s.r.o. zo dňa 15.05.2007).

19. Okolnosť, že ČSOB mala z poskytnutého úveru 120 mil. Sk následne obdržať sumy 65.672.251,68 Sk a 661.068,23 EUR, potvrdzuje existenciu jednoznačného záujmu ČSOB na poskytnutí úveru 120 mil. Sk klientovi žalobcom. Na základe takto zistených okolností je následne potrebné právne sa zaoberať riešením otázky, aké správanie (počínanie si) ČSOB za týchto okolností zodpovedá zneniu ustanovenia § 415 Občianskeho zákonníka, teda takému správaniu sa, aby ČSOB svojim konaním alebo opomenutím konania neporušila svoju povinnosť konať tak, aby za daných okolností nedošlo ku škode na majetku žalobcu. Žalobca tvrdí, že i keď ustanovenie § 415 Občianskeho zákonníka neustanovuje presný spôsob právneho konania, ktorým si ČSOB mala počínať tak, aby ku škode na majetku žalobcu nedošlo, je nepochybné, že ČSOB po svojich zisteniach, že klient má finančné problémy a ČSOB mu takto úver vo výške 120 mil. Sk neposkytne a zároveň po zistení, že úver poskytne klientovi žalobca, mala ČSOB povinnosť počínať si tak, aby vyčerpala všetky svoje zákonné možnosti na predídenie vzniku škody na majetku žalobcu. ČSOB mala teda vyčerpať všetky

svoje zákonné možnosti predísť tomu, aby žalobca poskytol klientovi peňažné prostriedky v akejkoľvek výške (ČSOB bol známy predpoklad poskytnutia sumy do 120 mil. Sk). ČSOB by vzniku škody na strane žalobcu zabránila i tak (a týmto by si splnila svoju právnu povinnosť počínať si tak, aby nedošlo ku škode na majetku žalobcu), ak by po zistení, že klient má finančné problémy, odmietla spolupracovať so žalobcom na činnosti smerujúcej k poskytnutiu úveru žalobcom a následného splatenia úveru ČSOB, teda by ČSOB neuzatvorila so žalobcom Dohodu o spoločnom postupe, ani by nezaslala žalobcovi faxovú správu zo dňa 30.01.2007 so žiadosťou o splatenie svojich pohľadávok. Takéto odmietnutie konania by nepochybne zabezpečilo, že žalobca klientovi úver neposkytne. ČSOB by splnila svoju povinnosť podľa § 415 Občianskeho zákonníka aj za predpokladu, ak by informovala žalobcu o existencii finančných problémoch klienta, na základe ktorých úver 120 mil. Sk sama neposkytla. ČSOB takto žalobcu neinformovala, ani neodmietla so žalobcom spolupracovať na poskytnutí úveru klientovi, ČSOB naopak uzatvorila so žalobcom a klientom Dohodu o spoločnom postupe, smerujúcu ku poskytnutiu peňažných prostriedkov vo výške 120 mil. Sk klientovi a na jej základe následne oznámila žalobcovi výšku svojich pohľadávok voči klientovi a požiadala o ich zaslanie na účet vedený v ČSOB, a to faxovou správou zo dňa 30.1.2007. Žiadna zákonná povinnosť nezbavuje ČSOB povinnosti konať v súlade s ustanovením § 415 Občianskeho zákonníka. Takýmto, prevenciu škody naplňujúcim konaním ČSOB

by sa stalo napríklad tiež jednoduché oznámenie ČSOB žalobcovi, že poskytnutím úveru 120 mil. Sk klientovi môže vzniknúť žalobcovi škoda i bez uvedenia dôvodov pre takéto oznámenie. Ku škode na majetku žalobcu by nedošlo ani za predpokladu, že ČSOB po svojom zistení, že žalobca poskytne po podpísaní Dohody o spoločnom postupe klientovi úver 120 mil. Sk, vykoná voči žalobcovi taký úkon, z ktorého by bolo zrejmé, že si ním voči žalobcovi plní svoju prevenčnú povinnosť v zmysle ustanovenia § 415 Občianskeho zákonníka. Protiprávny úkon ČSOB je navyše zdôvodnený motiváciou ČSOB získať splatenie svojich úverov z úveru žalobcu v situácii, keď mala ČSOB vedomosť o finančných problémoch klienta, ďalej o tom, že si klient finančné prostriedky stále požičiava a do podnikania nekladá vlastné finančné prostriedky.

20. V tejto veci vznikla žalobcovi škoda skutočná, teda sa znížil majetok žalobcu. Majetok žalobcu sa znížil v tejto veci o celú sumu poskytnutú klientom ako úver, t.j. výšku škody netvorí len peňažné sumy bezhotovostnou formou zaplatené ČSOB v zmysle Dohody o spoločnom postupe a faxovej správy ČSOB zo dňa 30.01.2007. Majetok žalobcu sa znížil dňa 31.01.2007, 01.02.2007, 02.02.2007, 16.02.2007 a dňa 28.02.2007, v ktoré dni žalobca poskytol klientovi z úverových účtov bezhotovostnou formou peňažné prostriedky na bežné účty v prospech klienta, a to celkom 96.617.732,29 Sk a 661.724,32 EUR.

21. Príčinná súvislosť medzi príčinou (t.j. porušením právnej povinnosti ČSOB podľa ustanovenia § 415 Občianskeho zákonníka) a následkom (t.j. znížením majetku žalobcu o určitú sumu) existuje z dôvodu, že skutočnosť, ktorá predstavuje predchádzajúcu príčinu vzniku škody, je identifikovaná ako protiprávny úkon ČSOB, pričom je zrejmé, že porušenie právnej povinnosti ČSOB predchádzalo vzniku škody. Protiprávny úkon ČSOB je príčinou, bez ktorej by škoda nenastala, a to príčinou dôležitou, podstatnou a značnou, pričom táto skutočnosť zakladá existenciu príčinnej súvislosti. Vzniku škody žalobcovi predchádzala právne relevantná príčina spočívajúca v konaní ČSOB. Okolnosť, že bez konkrétnej príčiny spočívajúcej v porušení právnej povinnosti ČSOB by škoda žalobcovi nenastala, je preukázaná jednak skutočnosťou, že ČSOB žiadnym spôsobom neupovedomila žalobcu o zistenom riziku pri osobe klienta (v opačnom prípade by žalobca klientovi peňažné prostriedky neposkytol), tiež obsahom Dohody o spoločnom postupe, bez uzatvorenia ktorej by žalobca bez súčinnosti s ČSOB klientovi žiadne peňažné prostriedky neposkytol, a tiež obsahom faxovej správy ČSOB zo dňa 30.01.2007, bez ktorej by žalobca klientovi taktiež žiadne peňažné prostriedky neposkytol. Ak by neexistovala ktorákoľvek z nasledovne uvedených samostatných skutočností, z ktorých každá jednotlivo zakladá porušenie právnej povinnosti podľa § 415 Občianskeho zákonníka zo strany ČSOB, tak by ku škode na majetku žalobcu nedošlo, teda škodlivý následok by nenastal nebyť ktorejkoľvek z týchto skutočností:

- ČSOB neposkytla žalobcovi informáciu, ktorú mala ČSOB k dispozícii, že klient má finančné problémy (poskytnutím takejto informácie by si ČSOB splnila svoju prevenčnú povinnosť v zmysle ustanovenia § 415 Občianskeho zákonníka);
- ČSOB neupozornila žalobcu, že ČSOB úver 120 mil. Sk klientovi neschválila z dôvodov spočívajúcich v nedostatočnej bonite klienta (ČSOB mala na základe preverovania bonity klienta informácie o finančných problémoch klienta, ktoré ju viedli k záveru, že klientovi úver 120 mil. Sk neposkytne);
- ČSOB neučinila žiadne opatrenie smerujúce k tomu, aby žalobca neposkytol klientovi peňažné prostriedky vo výške 120 mil. Sk, napriek skutočnosti, že ČSOB mala o klientovi informácie, že klient má finančné problémy a nie je bonitný na poskytnutie úveru 120 mil. Sk, pričom ČSOB mala najskôr od klienta a potom aj od žalobcu potvrdené, že je žalobca prichystaný poskytnúť klientovi úver 120 mil. Sk (uskutočnením akéhokoľvek opatrenia smerujúceho k tomu, aby žalobca neposkytol klientovi 120 mil. Sk, by si ČSOB splnila svoju prevenčnú povinnosť v zmysle ustanovenia § 415 Občianskeho zákonníka);
- ČSOB aktívne pracovala na tom, aby klient od žalobcu peňažné prostriedky vo výške 120 mil. Sk obdržal, keď ČSOB rokovala so žalobcom o uzatvorení Dohody o spoločnom postupe (v tomto aktívnom konaní ČSOB je absolútne zrejmé porušenie ustanovenia § 415 Občianskeho zákonníka, pričom ČSOB by si splnila svoju prevenčnú povinnosť v zmysle ustanovenia § 415 Občianskeho zákonníka v prípade, že by od svojho konania upustila);
- ČSOB podpísala a uzatvorila so žalobcom a klientom Dohodu o spoločnom postupe (tiež v tomto aktívnom konaní ČSOB je absolútne zrejmé porušenie ustanovenia § 415 Občianskeho zákonníka, pričom ČSOB by si splnila svoju prevenčnú povinnosť v zmysle ustanovenia § 415 Občianskeho zákonníka v prípade, že by Dohodu o spoločnom postupe neuzatvorila);
- ČSOB vyhotovila, podpísala a zaslala žalobcovi faxom list zo dňa 30.01.2007, v ktorom ČSOB vyčíslila svoje pohľadávky voči klientovi a požiadala o zaslanie finančných prostriedkov na splatenie svojich

pohľadávok ku dňu 30.01.2007 (tiež v tomto aktívnom konaní ČSOB je absolútne zrejme porušenie ustanovenia § 415 Občianskeho zákonníka, pričom ČSOB by si splnila svoju prevenčnú povinnosť v zmysle ustanovenia § 415 Občianskeho zákonníka v prípade, že by list zo dňa 30.01.2007 nevyhotovila a nezaslala žalobcovi).

22. Na záver podanej žaloby žalobca uviedol, že ČSOB, uvedomujúc si všetky zistené okolnosti ohľadne klienta, najmä zistené finančné problémy klienta, ďalej že klient svoje predchádzajúce úvery, ani úver 50 mil. Sk nesplatil ČSOB z vlastných prostriedkov, ale len poskytnutím ďalšieho úveru (t.j. ČSOB opakovane refinancovala splatenie vlastných úverov), ďalej že klient použil z úveru vo výške 90 mil. Sk sumu 30 mil. Sk na uhradenie platieb svojím dodávateľom a 50 mil. Sk na splatenie predchádzajúceho úveru a že si klient finančné prostriedky stále požičiava a do podnikania nekladá vlastné finančné prostriedky, si bola vedomá, že klient nie je schopný splatiť už ani zo strany ČSOB poskytnutý úver vo výške 90 mil. Sk, pričom muselo byť ČSOB zrejme, že utrpí škodu vo výške nesplatenej istiny a úrokov, pokiaľ učiní akýkoľvek krok smerujúci k tomu, aby si svoju prevenčnú povinnosť voči žalobcovi splnila. Z tohto úmyslu ČSOB, aby z úveru, ktorý žalobca poskytne klientovi, bola ČSOB splatená istina a úroky spolu vo výške 65.672.251,68 Sk a 661068,23 EUR, je zrejmy priamy úmysel ČSOB na poskytnutí peňažných prostriedkov klientovi a takto je zároveň preukázané zavinenie vzniku škody na majetku žalobcu, formou priameho úmyslu. Existujú teda všetky prvky zakladajúce právo žalobcu na náhradu škody voči žalovanému, a to škody vo výške 96.617.732,29 Sk a 661.724,32 EUR, ktorú žalobca utrpel.

23. Dňa 12.05.2010 bolo súdu doručené vyjadrenie žalovaného k podanej žalobe, v ktorom uviedol, že nemôže a ani nenesie zodpovednosť za škodu, ktorá vznikla žalobcovi, a preto nie je možné požadovať ani jej náhradu, vzhľadom na to, že nedošlo k porušeniu povinností stanovených zákonmi alebo dohodnutými v zmluve v dôsledku ktorých by za iných okolností škoda vznikla. Preventívna povinnosť stanovená v § 415 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“) ako povinnosť počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, majetku, na prírode a životnom prostredí, nebola zo strany žalovaného porušená. Základným predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu je porušenie právnej povinnosti, t.j. realizovať protiprávny úkon, ktorý je v rozpore s objektívnym právom a ktorý zasahuje do subjektívnych práv inej fyzickej alebo právnickej osoby alebo tieto práva ohrozuje. Podstata protiprávneho úkonu však nebola zo strany žalovaného naplnená, keďže na to, aby nastal rozpor úkonu s objektívnym právom musí subjekt konať v rozpore s tým, ako mu to ukladá právny predpis, respektíve musí konať inak, ako to vyplýva zo zákona alebo ako to vyplýva z obsahu záväzkovo-právneho vzťahu. Protiprávnosť stavu spočíva v pôsobení určitej kvalifikovanej udalosti alebo takého správania, ktoré vyvoláva škodu, čo objektívne právo nedovoľuje. V zmysle platných právnych predpisov je dané, že porušenie právnej povinnosti môže spočívať buď v aktívnom konaní alebo v opomenutí takéhoto konania, pokiaľ však existovala povinnosť určitým spôsobom konať. Táto povinnosť konať pre žalovaného nie je a ani nebola daná žiadnym zákonom, ako to uvádza žalobca. Práve naopak, žalobca je ten, ktorý bol povinný konať tak, aby mu nebola spôsobená žiadna škoda. Vyplýva mu to priamo z ustanovení zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov <https://www.slov-lex.sk:443/vyhľadavanie-pravnych-predpisov?p_p_id=enactmentSearch_WAR_portletsez&p_p_lifecycle=1&p_p_state=normal&p_p_mode=view&p_p_col_id=column%2FSK%2FZZ%2F2001%2F483%2F20170701> (ďalej len „zákon o bankách“), ktorý ustanovuje povinnosť každej banky ako aj pobočky zahraničnej banky preveriť a primerane identifikovať možné riziko vyplývajúce z akéhokoľvek bankového obchodu, do ktorého spadá aj poskytnutie úveru klientovi.

Sám žalobca porušil právne povinnosti vyplývajúcej mu zo zákona o bankách. Z tohto dôvodu preto nemôže byť za škodu, ktorá vznikla žalobcovi zodpovedný žalovaný. Žalovaný neporušil ani žiadnu povinnosť respektíve záväzok, ktorý by mu vyplýval z uzavretej Dohody o spoločnom postupe medzi žalobcom, žalovaným a klientom zo dňa 22.01.2007. Každá strana tohto sporu je plne spôsobilá za svoje právne úkony. Taktiež zmluvné strany postupovali pri uzatváraní Dohody slobodne, vážne, zodpovedajúc za následky svojho konania. Žalobca bol povinný si počínať tak, aby eliminoval akékoľvek možné riziká na svojich stranách. Je preto logické vysloviť záver, že si žalobca v danom prípade znáša škodu sám, čo mu vyplýva nielen z ustanovení upravujúcich činnosť a pôsobenie bankových subjektov na trhu, zákonom o bankách, ale aj zo všeobecných ustanovení Občianskeho a Obchodného zákonníka. Zo strany žalovaného nemohlo dôjsť k spôsobeniu škody aj vzhľadom na tú skutočnosť, že žalovaný sa pri výkone svojej bankovej činnosti riadil pre neho všeobecne záväznou právnou normou a pri jeho výkone činnosti ide o bežnú mieru opatrnosti, nie o absolútnu povinnosť predvídať a predchádzať všetkým možným škodám v budúcnosti. Riaditeľ obchodného centra ČSOB v Nitre uviedol pri výsluchu ako svedok, že si nie je vedomý, že by poskytl skreslené informácie pracovníkom OTP Banky pri referenciách k osobe klienta a tiež pri otázke vyšetrovateľa o tom, aké informácie od ČSOB mala OTP pri uzatváraní zmluvy o úvere uviedol: „Na systéme na internete v registri bankových úverových zmlúv bola k dispozícii tá čiastka, ktorú dlhoval nám. Tam sú informácie o zmluvách a čiastkach aj o dlžníkoch.“ Taktiež v každom jednotlivom prípade ak ide o osobu plnoletú a duševne zdravú, ktorá je schopná rozumovo posúdiť a zhodnotiť situáciu, v ktorej sa nachádza a správne zvolí svoje konanie a rozhodnúť sa pre také, ktoré je v súlade s právom (primerane aplikované na žalobcu ako právnickú osobu), čo žalobca ako poškodený v tomto konkrétnom prípade opomenul, keď nepostupoval v zmysle právnej normy určujúcej či vymedzujúcej základné povinnosti a pravidlá správania sa pri jednotlivých činnostiach v konaní. Podľa názoru žalovaného, žalovaný nemôže niesť zodpovednosť za to, že si žalobca ako banka nesplnil kardinálne povinnosti, ktoré musí robiť každá banka a ktoré mu vyplývajú zo zákona o bankách.

24. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 14.05.2010, na ktorom žalobca predniesol žalobu v súlade s jej písomným vypracovaním a navrhol vykonať výsluch svedkov - O. Q., G.. U. F. a X. O.. Zároveň navrhol požiadať Ministra vnútra SR o zbavenie mlčanlivosti P.. P. G. O. a jeho následne predvolanie a vypočutie ako svedka. Zároveň navrhol, aby súd uložil žalovanému povinnosť predložiť nasledujúce listinné dôkazy:

- všetky zmluvy o akomkoľvek úvere, ktoré neboli ukončené splatením do 10.01.2007 medzi žalovaným a p. O.,
- vyjadrenie, akým spôsobom splácal klient p. O. svoje splatné záväzky voči žalovanému v roku 2006, resp. do 10.01.2007,
- vyjadrenie žalovaného, aké boli záväzky p. O. voči žalovanému po splatnosti k 01.01.2007 a 30.06.2006,
- vyjadrenie žalovaného, akým spôsobom boli uhradené pohľadávky žalovaného voči p. O. z finančných prostriedkov ktoré poskytol žalobca p. O., pričom žalovaný mal zároveň uviesť, na ktorý účet p. O. boli tieto finančné prostriedky poukázané a na základe akého právneho titulu si banka započítala svoje pohľadávky voči p. O. z týchto účtov,
- aby sa žalovaný vyjadril, kedy mu bolo doručené upovedomenie o začatí exekúcie príkazom pohľadávky účtu vedenom v peňažnom ústave, konkrétne začatého na základe postupu Daňového úradu Nitra 2, Coborihó 2, P.O BOX: 17B, 949 01 Nitra, pričom v tomto vyjadrení nech uvedie z akého dôvodu takto rozhodol o tom, že finančné prostriedky ktoré dostal p. O. na účet vedený u žalovaného, resp. na účty vedené u žalovaného, boli použité bez ohľadu na prebiehajúce exekučné konanie na úhradu pohľadávok banky - žalovaného voči p. O.,
- aby súd vyžiadal od Daňového úradu Nitra 2 celú listinnú korešpondenciu medzi týmto daňovým úradom a žalovaným vo veci exekučného konania p. O., resp. i predexekučnú komunikáciu medzi týmto daňovým úradom a žalovaným, ktorá sa vťahovala na exekučné konanie dlžníka O., ktorý k 17.01.2007 mal nedoplatky voči tomuto daňovému úradu v celkovej výške 22.498.118 Sk. Malo ísť o exekučné konanie s číslom 827/340/1396/07 resp. č. 827/340/3807/07 eventuálne č. 827/340/14627/07.
- aby žalovaný oznámil súdu právne dôvody ukončenia pracovno-právneho vzťahu medzi žalovaným a pánom Q. a F. a kedy sa tak stalo.

25. Žalovaný sa pridrжал svojho vyjadrenia zo dňa 05.05.2010 a takisto navrhol vypočuť ako svedkov pánov O. Q.M., G.. U. F. a X. O.. Ďalej požiadal o zabezpečenie trestného spisu z konania vedeného voči p. O..

26. Dňa 14.09.2010 bolo súdu doručené vyjadrenie žalovaného v ktorom žalovaný v reakcii na povinnosti uložené na pojednávaní zo dňa 14.05.2010 predložil Zmluvu o revolvingovom úvere č. 0375/06/8763 zo dňa 10.04.2006. K otázkam položeným žalobcom na pojednávaní uviedol, že klient pán O. si svoje splatné záväzky v období roku 2006 respektíve do 10.01.2007 splácal spôsobom - bankovým prevodom. K záväzkom pána O. voči žalovanému po splatnosti k 01.01.2007 a 30.06.2006 žalovaný poprosil súd respektíve žalobcu, aby lepšie špecifikoval, čo si predstavuje pod pojmom „aké záväzky“ pretože tejto otázke žalovaný nerozumel respektíve odpoveď na ňu môže byť rôzna (ako napr. peňažné záväzky, nepeňažné záväzky a pod.). Žalovaný ďalej uviedol, že finančné prostriedky z úveru, ktorý poskytol klientovi žalobca, boli poukázané na vnútorný účet banky č. 22970908/8763, z ktorého sa vykonalo rozúčtovanie na úverové účty klienta. Banka si svoje pohľadávky započítala na základe zmlúv, ktoré boli uzatvorené s klientom na základe Dohody o spoločnom postupe zo dňa 22.01.2007. Pokiaľ ide o doručenie upovedomenia o začatí exekúcie príkazáním pohľadávky z účtu vedenom v peňažnom ústave, konkrétne začatého na základe postupu Daňového úradu Nitra 2, Coboriho 2, P.O BOX: 17B, 949 01 Nitra, túto otázku považoval žalovaný nad rámec konania, nakoľko sa netýka merita sporu. U pána O. Q. došlo k ukončeniu pracovného pomeru dohodou dňa 02.04.2008 a u pána U. F. dňa 31.12.2008 na základe výpovede zo strany zamestnanca.

27. Dňa 04.11.2011 bolo súdu doručené vyjadrenie žalovaného, v ktorom žalovaný uviedol, že má za to, že v tomto prípade absentuje splnenie zákonných predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu, resp. žalobca ich existenciu nijakým spôsobom nepreukázal. Žalobca účelovo odvodzuje zodpovednosť žalobcu za škodu (za ktorú, pokiaľ vôbec žalobcovi vznikla, tento v zmysle citovaných zákonných ustanovení nezodpovedá), ktorú mal žalobca utpieť pri výkone svojej podnikateľskej činnosti v dôsledku porušenia svojich zákonných povinností a svojho vlastného a slobodného konania a rozhodnutia. Škodu (stratu), ktorú mal žalobca v dôsledku svojho postupu utpieť, sa týmto návrhom snaží zámerne preniesť na žalovaného, t.j. subjekt, ktorý neporušil žiadnu zákonnú povinnosť a ktorého konanie nie je v žiadnom prípade v príčinnej súvislosti so škodou vzniknutou žalobcovi. Žalobca ako aj žalovaný, sú podnikateľskými subjektmi - bankami, vykonávajúcimi na území Slovenskej republiky bankové činnosti v súlade s ustanoveniami zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení platnom ku dňu podpisu Dohody o spoločnom postupe. Banky ako finančné inštitúcie, ktoré sú ako jediné právne subjekty oprávnené na území Slovenskej republiky poskytovať fyzickým a právnickým osobám bankové služby, podliehajú striktnej zákonnej úprave, ktorej cieľom je ochrana bankových klientov, jednotlivých bánk, ako i celého bankového sektora. Z tohto dôvodu preto príslušné právne predpisy stanovujú bankám podrobné pravidlá výkonu ich podnikateľskej činnosti, medzi ktoré patrí predovšetkým povinnosť bánk postupovať pri výkone svojej činnosti obozretne (obozretné podnikanie), s odbornou starostlivosťou a pri vynaložení čo najmenšieho rizika tak pre banku, ako i samotného klienta. Porušenie stanovených povinností zo strany banky môže viesť jednak k sankciám udeleným zo strany orgánov dohľadu a jednak k vzniku ekonomických strát (škôd) na strane tejto banky. Žalovaný s poukazom na ustanovenia zákona o bankách poukázal na to, že žalobca zrejme nepostupoval pri uzatváraní obchodu s klientom striktne v súlade s povinnosťami banky v zmysle zákona. Je preto absurdné tvrdenie žalobcu o tom, že samotné odmietnutie žalovaného poskytnúť klientovi ďalší úver, resp. skutočnosť, že žalovaný mal informácie o tom, že má klient finančné problémy, spoločne s ďalšími žalobcom uvádzanými skutkovými zisteniami, predstavuje porušenie všeobecnej prevenčnej povinnosti podľa § 415 Občianskeho zákonníka. Tento fakt práve naopak usvedčuje žalobcu z účelovosti predmetného návrhu a riadneho neplnenia jeho zákonných povinností, ktoré v konečnom dôsledku viedlo k vzniku škody na jeho strane. Žalovaný pri preverovaní bonity klienta postupoval striktne v zmysle zákona o bankách, keď na základe jemu známych údajov klienta, dokumentov predložených z

jeho strany, ako i vlastných interných predpisov upravujúcich spôsob hodnotenia rizika jednotlivých obchodov, odmietol poskytnúť klientovi ďalší úver v požadovanej výške vzhľadom na zistenú rizikovosť klienta. Všetky informácie a dokumenty, na základe ktorých žalovaný odmietol klientovi poskytnúť ďalší úver mal pritom k dispozícii aj samotný žalobca. Ako totiž vyplýva z výsluchu G. Y. P., člena predstavenstva žalobcu (zápisnica o trestnom oznámení zo dňa 21.03.2007, s. 3), klient poskytol žalobcovi cca v októbri 2006 „podklady a dokumenty nevyhnutné na posúdenie a spracovanie úverového návrhu, najmä žiadosť o poskytnutie úveru, účtovné výkazy, špecifikáciu pohľadávok a záväzkov, prehľad obchodných partnerov.“ Všetky úvery poskytnuté klientovi zo strany žalovaného (vrátane hodnoty úveru, výšky aktuálneho zostatku úveru, výšku omeškanej istiny, výšku omeškaných úrokov vrátane úrokov z omeškania a pod.), boli povinne evidované v registri úverov vedenom Národnou bankou Slovenska v súlade s ust. § 38 zákona o bankách a opatrením NBS č. 2/2003. Žalobca ako banka

má pritom oprávnenie využívať všetky údaje uvedené v predmetnom registri úverov, tzn. v prípade, ak si žalobca plnil všetky svoje zákonné povinnosti a pri posudzovaní žiadosti klienta o poskytnutie úveru postupoval obozretne a s odbornou starostlivosťou, mal pred schválením žiadosti klienta zhodnotiť aj stav záväzkov klienta u žalovaného tak, ako bol evidovaný v registri úverov. Na základe vyššie špecifikovaných dokladov predložených klientom a informácií dostupných z registra úverov musel mať žalobca prehľad tak o doterajšej platobnej disciplíne klienta, ako aj o stave jeho podnikania a majetkovej vybavenosti. Taktiež všetky informácie, na základe ktorých žalobca vo svojom návrhu odvodzuje vedomosť žalovaného o finančných problémoch klienta, resp. ktorými dôvodí odmietnutie požadovaného úveru zo strany žalovaného, museli byť žalobcovi známe, keďže išlo výlučne o informácie, ktoré je možné zistiť z klientom predložených dokumentov (účtovné výkazy, špecifikácia pohľadávok a záväzkov, prehľad obchodných partnerov), resp. z informácií dostupných prostredníctvom registra úverov. Navyše informácie o klientovi a jeho platobnej disciplíne museli byť žalobcovi známe aj z toho dôvodu, že aj v minulosti (predtým, ako klientovi poskytol úver žalovaný) bol v zmluvnom vzťahu s klientom a na jeho základe tomuto poskytol úver vo výške cca 10 mil. Sk. Z uvedených skutočností je zrejmé, že žalobca mal o klientovi, jeho platobnej disciplíne a jeho spôsobilosti hradiť ďalší záväzok, rovnaké informácie ako žalovaný, tzn. ak na základe týchto dostupných informácií a v súlade s vlastnými pravidlami obozretného podnikania usúdil, že klient bude poskytnutý úver schopný splatiť, akékoľvek škody vzniknuté tým, že sa tento jeho úsudok ukázal neskôr ako nesprávny, musí znášať sám žalobca. Rovnako tak to platí aj v prípade, ak žalobca pristupoval k plneniu svojich zákonných povinností (obozretné podnikanie, odborná starostlivosť, zmiernovanie rizika), napriek množstvu dostupných informácií o klientovi laxne, resp. povrchne. Samotná skutočnosť, že klient mal so žalovaným uzatvorené viaceré úverové zmluvy totiž nezbavuje žalobcu povinnosti postupovať v súlade so svojimi zákonnými povinnosťami banky a na základe predložených dokumentov a dostupných informácií samostatne zhodnotiť riziko uzavretia obchodu s týmto klientom. Spoliehanie sa na lustráciu klienta vykonanú zo strany žalovaného v minulosti pri uzatváraní predchádzajúcich zmluvných vzťahov nemožno akceptovať ako splnenie si povinností žalobcu ako banky postupovať pri výkone svojej činnosti obozretne, s odbornou starostlivosťou a s cieľom zmiernenia rizika. Uvedené porušenie povinností zo strany žalobcu ako banky je zvýraznené tým, že žalovaný sa nijakým spôsobom nepodieľal, ani nijakým spôsobom aktívne nepôsobil pri prechode klienta k žalobcovi. Ako totiž vyplýva z výpovede G. P., člena predstavenstva žalobcu, klient bol s návrhom na spoluprácu oslovený priamo žalobcom, konkrétne p. S. C. (firemný poradca v Dunajskej Strede) s ponukou služieb žalobcu. Na základe tejto ponuky spolupráce bol následne klientovi na základe jeho žiadosti schválený požadovaný úver v rozsahu 120 mil. Sk. Samotný žalobca v predmetnom návrhu tento fakt priznáva, keď výslovne uvádza že „ČSOB mala najskôr od klienta a potom aj od žalobcu potvrdené, že je žalobca prichystaný poskytnúť klientovi úver 120 mil. Sk“. Nebol to teda žalovaný, kto by pre klienta aktívne vyhľadával inú financujúcu banku potom, ako mu zamietol žiadosť o úver vo výške 120 mil. Sk, odporúčal klientovi iné banky resp. iným spôsobom aktívne pracoval na tom, aby bol požadovaný úver klientovi zo strany žalobcu poskytnutý. Klient si financujúcu banku, t.j. žalobcu, našiel sám, resp. na základe ponuky služieb zo strany pracovníkov žalobcu ho oslovil samotný žalobca, následne požiadal žalobcu o poskytnutie úveru vo výške 120 mil. Sk a žalobca mu tento úver na základe predložených dokladov a informácií aj schválil, o čom klient a následne aj žalobca informovali žalovaného, a to z dôvodu, že klient chcel uvoľniť záložné právo k pohľadávkam klienta v prospech žalobcu a za týmto účelom musel vysporiadať svoje existujúce záväzky voči žalovanému. Skutočnosť, že žalovaný následne podpísal dohodu o spoločnom postupe bola len následkom predchádzajúcej dohody medzi klientom a žalobcom o poskytnutí požadovaného úveru a zo strany žalovaného predstavovala len súčinnosť pri vysporiadaní záväzkov klienta u žalovaného (na čom mal sčasti slúžiť aj nový úver od žalobcu) a zápise žalobcu ako v poradí prvého záložného veriteľa k založeným pohľadávkam klienta. Dohodu o spoločnom postupe tak vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti nemožno považovať za aktívne pôsobenie žalovaného v snahe zbaviť sa svojich pohľadávok voči klientovi, ale výlučne ako poskytnutie súčinnosti klientovi, ktorý na základe vlastného rozhodnutia a kladného stanoviska žalobcu k jeho žiadosti o poskytnutie nového úveru, prejavil svoju vôľu uhradiť svoje záväzky voči žalovanému prostredníctvom úveru schváleného mu zo strany žalobcu tak, aby pohľadávky, doteraz založené v prospech žalovaného, mohli byť použité ako záloh na zabezpečenie úveru poskytnutého klientovi zo strany žalobcu. Navyše samotná dohoda o spoločnom postupe bola vypracovaná zo strany žalobcu na základe dohody s klientom o poskytnutí požadovaného úveru, nie zo strany žalovaného, resp. na základe jeho žiadosti, čo výslovne potvrdil aj samotný žalobca. Aj z tejto skutočnosti je tak zrejmé, že to nebol žalovaný, kto by sa podpisom dohody o spoločnom postupe snažil zbaviť svojich pohľadávok, ale práve žalobca spoločne s klientom, ktorí sa prostredníctvom tejto dohody snažili vysporiadať tieto

záväzky klienta u žalovaného a získať pre žalobcu postavenie výlučného záložného veriteľa vo vzťahu k predmetu záložného práva.

28. Žalovaný ďalej poukázal na to, že nie je pravdivým ani tvrdenie žalobcu o tom, že úver poskytol klientovi až na základe dohody o spoločnom postupe. Ako vyplýva z výsluchu G.. P., člena predstavenstva žalobcu a samotného návrhu na začatie konania, žalobca sa rozhodol poskytnúť klientovi požadovaný úver výlučne na základe jeho žiadosti a ním predložených dokladov, nie až na základe dohody o spoločnom postupe. Dohoda o spoločnom postupe, vypracovaná priamo žalobcom, slúžila len na dohodnutie konkrétneho postupu, keďže úver poskytnutý klientovi zo strany žalobcu mal byť zabezpečený tým istým zálohom, ako boli aj zabezpečené pohľadávky žalovaného voči klientovi vyplývajúce z ich doterajších zmluvných vzťahov. Výlučne z tohto dôvodu, t.j. z dôvodu vysporiadania pohľadávok žalovaného zabezpečených zálohom, ktorým mali byť následne zabezpečené pohľadávky žalobcu z úverovej zmluvy, bola nevyhnutná súčinnosť žalovaného a uzatvorenie dohody o spoločnom postupe. V prípade, ak by bol úver poskytnutý zo strany žalovaného zabezpečený iným zálohom, dohodu o spoločnom postupe by nebolo vôbec nutné uzatvárať, peňažné prostriedky by žalobca vyplatil klientovi, ktorý by ich následne použil, v prípade ak by bol tento úver účelovo viazaný, na vysporiadanie svojich záväzkov voči žalovanému. List žalovaného zo dňa 30.01.2007 s názvom „Ukončenie úverového vzťahu“, adresovaný klientovi a zaslaný na vedomie aj žalobcovi, bol klientovi (a na vedomie aj žalobcovi) zaslaný len z dôvodu dodržania ustanovení dohody o spoločnom postupe, ktorá, ako bolo uvedené vyššie, bola zo strany žalovaného uzatvorená len na základe žiadosti žalobcu a klienta o poskytnutie súčinnosti z dôvodu uvoľnenia záložného práva k pohľadávkam v prospech žalobcu, nie z dôvodu snahy o zbavenie sa existujúcich záväzkov klienta voči žalovanému. Na základe všetkých vyššie uvedených dôvodov tak zároveň neobstojí ani tvrdenie žalobcu o tom, že vzhľadom na informácie o bonite klienta, resp. jeho platobnej disciplíny mal žalovaný učiniť určité opatrenia smerujúce k tomu, aby žalobca neposkytol klientovi ním požadovaný úver. Bez ohľadu na to, že žalovanému žiadne zákonné alebo zmluvné ustanovenie takúto povinnosť neukladalo, žalovaný nie je a ani nikdy nebol povinný, a to ani v zmysle § 415 Občianskeho zákonníka, suplovať povinnosti žalobcu ako banky a predpokladať, že žalobca si tieto svoje povinnosti nesplní, resp. splní v nedostatočnom rozsahu. Ako totiž vyplýva z podstaty prevenčnej povinnosti osôb v zmysle § 415 Občianskeho zákonníka, povinný subjekt nie je povinný predvídať a predpokladať každý v budúcnosti možný vznik škody. V danom prípade teda žalovaný nemal dôvod predpokladať, že poskytnutím úveru klientovi utrpí žalobca v budúcnosti škodu. Žalobca klienta s ponukou na spoluprácu oslovil priamo bez súčinnosti žalovaného, klientovi na základe ním predložených dokladov a dostupných informácií schválil úver a za týmto účelom predložil žalovanému návrh dohody o spoločnom postupe, ktorá mala zabezpečiť prechod klienta k žalobcovi, vysporiadanie jeho záväzkov u žalovaného a získanie postavenia výlučného záložného veriteľa. Vzhľadom na právny status žalobcu ako banky a povinnosti uložené bankám v zmysle príslušných právnych predpisov, žalovaný oprávnene a dôvodne predpokladal, že si žalobca svoje zákonné povinnosti splnil, poskytnutie úveru klientovi obozretne, s odbornou starostlivosťou a v zmysle svojich interných predpisov zhodnotil a na tomto základe sa slobodne rozhodol klientovi požadovaný úver aj poskytnúť. Bez právnej relevancie je v tomto prípade aj potenciálna možnosť, že doklady predložené klientom žalobcovi boli sfaľšované, resp. odlišné od dokumentov, ktorými disponoval žalovaný. Táto možnosť totiž úplne vylučuje zodpovednosť žalovaného, keďže tento nemohol objektívne zistiť pravdivosť dokumentov predložených klientom žalobcovi, resp. overovať ich totožnosť s dokumentmi predloženými klientom žalovanému.

29. Žalovaný ďalej poukázal na to, že je sporné, či by odmietnutie spolupráce žalovaného s klientom a žalobcom malo naozaj za následok neposkytnutie úveru zo strany žalobcu alebo nie. Žalobca sa totiž rozhodol klientovi úver poskytnúť na základe vlastného uváženia a ešte pred uzatvorením dohody o spoločnom postupe, tzn. v prípade, ak by žalovaný odmietol poskytnúť žalobcovi a klientovi súčinnosť a nepodpísať dohodu o spoločnom postupe, žalobcovi a klientovi nič nebránilo dohodnúť sa na inom zabezpečení poskytnutého úveru (t.j. zriadenie záložného práva k inému zálohu alebo využitie iného zabezpečovacieho inštitútu), ku ktorému by nebola potrebná súčinnosť žalovaného a na základe ktorého by žalobca poskytol klientovi požadovaný úver. Opačný postup žalovaného, t.j. odmietnutie poskytnutia súčinnosti žalobcovi prostredníctvom uzatvorenia dohody o spoločnom postupe, by teoreticky mohol zakladať zodpovednosť žalovaného za škodu spôsobenú klientovi a žalobcovi bezdôvodným odmietnutím poskytnutia súčinnosti. Konanie/nekonanie žalovaného v tomto prípade nebolo ani v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku ako to účelovo uviedol žalobca na pojednávaní konanom dňa 14.05.2010, bez tohto, aby bližšie špecifikoval, v čom konkrétne mal byť

postup žalovaného v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku. Bol to práve žalovaný, kto poskytnutím súčinnosti žalobcovi a klientovi vždy konal v súlade s dobrými mravmi, zásadami poctivého obchodného styku, ako i ostatnými obchodnými zvyklosťami, keď na základe ich vlastnej žiadosti súhlasil s vysporiadaním záväzkov klienta u žalovaného a zánikom záložného práva k založeným pohľadávkam napriek tomu, že sa predčasnou splatnosťou existujúcich záväzkov klienta zbavil nároku na príslušenstvo z poskytnutých úverov, ktoré by mu patrilo v prípade ďalšieho trvania vzájomných zmluvných záväzkov. Podľa názoru žalovaného práve žalobca konal a koná v tomto prípade v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku. Podaným návrhom sa totiž žalobca domáha od žalovaného zaplatenia škody nespôsobnej konaním žalovaného, čím sa snaží kompenzovať vlastné riziko podstupené pri obchodovaní, prípadne svoju neobozretnosť pri uzavieraní zmlúv, resp. dopad rôznych ekonomických následkov a zákonných sankcií za porušenie povinností a podobne. Práve takéto konanie pritom spadá pod definíciu výkonu práva v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku a súd by preto nemal tomuto nezodpovednému a protiprávnemu konaniu žalobcu priznať právnu ochranu.

30. K príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody žalovaný uviedol, že príčinná súvislosť medzi žalobcom tvrdým porušením právnej povinnosti a vznikom škody neexistuje a zo strany žalobcu nebola ani žiadnym spôsobom preukázaná. Aj príčinnú súvislosť je pritom povinný preukazovať práve poškodený (t.j. žalobca). Ak by aj žalovaný pripustil, že svojím konaním/nekonaním porušil všeobecnú prevenčnú povinnosť, čo však odmieta, žalobcovi týmto jeho konaním/nekonaním ešte žiadna škoda nevznikla. Žalobca totiž vyplatením peňažných prostriedkov klientovi tieto prostriedky transformoval na pohľadávku voči klientovi na zaplatenie poskytnutej sumy. Táto pohľadávka žalobcu voči klientovi na zaplatenie poskytnutej sumy úveru spoločne s príslušenstvom neustále existuje a žalobcovi nič nebráni v tom, aby sa tejto svojej pohľadávky voči klientovi v súlade s príslušnými právnymi predpismi aj domáhal. Na strane žalobcu tak v súčasnosti neexistuje žiadna škoda, ktorá by bola v príčinnej súvislosti s konaním/nekonaním žalovaného. O vzniku škody v dôsledku žalobcom tvrdého porušenia všeobecnej prevenčnej povinnosti zo strany žalovaného, by bolo možné hovoriť až okamihom preukázanej nevyhnutnosti pohľadávky žalobcu voči klientovi, zamietnutím konkurzu na majetok klienta z dôvodu nedostatku majetku, resp. až okamihom klientovej smrti bez zanechania dedičstva a podobne. Ak však žalobca tvrdí, že škoda mu mala vzniknúť odpísaním peňažných prostriedkov z bankového účtu žalobcu, tak jediným konaním, ktoré je v príčinnej súvislosti s touto škodou, je konanie klienta, prípadne porušenie povinností žalobcu, v žiadnom prípade však nie konanie/nekonanie žalovaného. Skutočnosť, že klient následne tieto neoprávnene získané peňažné prostriedky použil na vysporiadanie svojich záväzkov voči žalovanému je pre posúdenie tohto sporu irelevantná a nemá za následok vznik zodpovednosti žalovaného za uplatňovanú škodu. V ďalšom texte vyjadrenia žalovaného týkajúceho sa príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody žalovaný opätovne uviedol už vyššie uvedené skutočnosti.

31. K otázke zavinenia žalovaný uviedol, že na jeho strane neexistuje žiadna forma zavinenia za vzniknutú škodu (ani úmyselná, ani neobozretná) jednak z dôvodu, že na jeho strane neexistujú ani ostané predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu (protiprávne konanie, príčinná súvislosť), ale zároveň tiež z dôvodu, že žalobcom opísané konanie žalovaného v žiadnom prípade neosvedčuje jeho priamy úmysel svojím konaním/nekonaním spôsobiť žalobcovi predmetnú škodu. Skutočnosť, že časť peňažných prostriedkov z úveru poskytnutého žalobcovi klientovi bola použitá na vysporiadanie záväzkov klienta u žalovaného podľa žalovaného v žiadnom prípade nesvedčí o úmysle žalovaného spôsobiť žalobcovi škodu. Vyplatenie úveru u jednej banky prostredníctvom úveru poskytnutého inou bankou je bežnou praxou a právnym poriadkom aprobovaným spôsobom vysporiadania záväzkov. Takéto konanie preto nemôže zakladať úmysel jednej banky spôsobiť druhej banke škodu. Navyše za predpokladu, že táto druhá banka tento úver poskytla na základe vlastného rozhodnutia a druhá banka jej svojím postupom umožnila jej úver zabezpečiť. Žalovaný v tejto súvislosti opätovne poukázal na to, že to nebol žalovaný, kto žalobcu oslovil s ponukou na prevzatie záväzkov klienta, respektíve kto by aktívne spolupôsobil na tom, aby klient u žalobcu požadovaný úver získal. Samotný žalobca výslovne uviedol, že to bol on, kto aktívne oslovil klienta s ponukou na spoluprácu, schválil mu požadovaný úver a za účelom jeho zabezpečenia oslovil žalovaného s návrhom dohody o spoločnom postupe. Žalovaný bol na celom procese zainteresovaný výlučne z dôvodu, že úver poskytnutý klientovi zo strany žalobcu mal byť zabezpečený tým istým zálohom ako úver poskytnutý klientovi zo strany žalovaného. Z tohto jediného dôvodu bola uzatvorená dohoda o spoločnom postupe, zaslaný list zo dňa 30.01.2007 a vyplatené záväzky klienta u žalovaného. Bez vysporiadania záväzkov

klienta u žalovaného by totiž žalovaný nemohol vystaviť kvitanciu o zániku záväzku klienta z dôvodu uvoľnenia záložného práva k pohľadávkam klienta v prospech žalobcu. Z uvedených skutočností je podľa žalovaného zrejme, že na strane žalovaného neexistuje žiadna forma zavinenia za vzniknutú škodu. Akékoľvek konanie žalovaného v tejto veci bolo vyvolané žiadosťou samotného žalobcu, respektíve klienta. Súčinnosť žalovaného pri vysporiadaní záväzkov klienta u žalovaného a zriadení záložného práva v prospech žalobcu nie je možné považovať za úmysel žalovaného spôsobiť žalobcovi škodu. Samotné exekučné konanie vedené Daňovým úradom Nitra II pod č. 827/340/1396/07/Ant, na ktoré poukázal žalobca na pojednávaní konanom dňa 14.05.2010, je pre posúdenie predmetu tohto konania irelevantné, keďže ani prípadné pochybenie žalovaného pri vykonávaní blokácie peňažných prostriedkov na účtoch klienta, ktoré žalovaný popiera, nemalo za následok vznik škody na strane žalobcu, ktorá podľa tvrdenia žalobcu tomuto vznikla okamihom odpísania peňažných prostriedkov z jeho účtu. Akékoľvek teoreticky možné pochybenia žalovaného pri plnení si svojich povinností v rámci exekučného konania môžu namietať výlučne povinný, resp. oprávnený, ktorí však nie sú účastníkmi tohto konania, nie však žalobca.

32. Dňa 21.02.2012 bolo súdu doručená odpoveď Daňového úradu Nitra z ktorej vyplynulo, že rozhodnutie o začatí daňového exekučného konania č. 827/340/1396/07/Abt zo dňa 10.01.2007 na vymoženie sumy 23.667 281 Sk bolo doručené do ČSOB, a.s. dňa 15.01.2007 a do OTP, a.s. dňa 15.01.2007. Následne vydaný Daňový exekučný príkaz bol do ČSOB, a.s. doručený dňa 23.03.2007 a do OTP a.s. dňa 23.03.2007.

33. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 29.11.2013, na ktorom sa tak žalobca ako aj žalovaný pridržiali svojich písomných vyjadrení.

34. Súd na uvedenom pojednávaní vypočul svedka P. G. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XX, Bratislava, ktorý k veci uviedol, že do roku 2008 pracoval ako kriminalista na odbore boja proti organizovanej činnosti a zaoberal som sa najmä závažnými prípadmi ekonomickej kriminality. Ďalej uviedol, že vyšetroval prípad p. X. O. z dôvodu preverenia jeho úveru u spoločnosti OTP Banka Slovensko a.s.. Na podrobnosti prípadu si vzhľadom na odstup času presne nepamätal, ale tom čase mal súkromný názor, že je to jasná pyramidová hra. Pán X. O. bol v tom čase už na úteku a svedok vyšetroval okolnosti poskytovania úveru. Je možné, že neboli porušené bankové predpisy a pokiaľ svedok vie, nepodarilo sa zistiť vinu pracovníkov banky, ale okolnosti celého prípadu boli vzhľadom na výšku poskytovaného úveru minimálne nezvyčajné vzhľadom na to, že p. X. O. mal obchodovať s džúsom a mandarínkami. V tom čase mal bývať v G. F. A., kde bol aj sám svedok osobne a bol aj v Komárne, kde mal bývať s manželkou a dieťaťom a tieto obydlia boli obvyklé, ale nezodpovedajúce obydliu obchodníka, ktorý požaduje taký obrovský úver, ktorý je navyše cudzinec a obchoduje s tým, čo svedok uviedol. Svedok sa ďalej vyjadril v zmysle, že je zvláštne, že bola p. X. O. poskytnutá suma úveru na základe takýchto zábezpek a nie s nejakými podmienkami vzhľadom na prebiehajúci obchod. V jeho praxi vyšetrovania ekonomickej kriminality to bolo

neobvyklé a podľa jeho názoru tak žalovaný ako aj žalobca mali možnosti, ak by o to mali záujem, aby si preverili solventnosť p. X. O. alebo jeho obchodných partnerov. O tom, že bol p. X. O. zadržaný a uväznený, sa svedok dozvedel až v čase, keď už tento prípad nemal na starosti. Na vyšetrovaní sa podieľal on a vyšetrovateľ - P. P. I., ktorý vec ukončil. Na otázku právneho zástupcu žalobcu v čom mal p. X. O. uviesť do omylu žalobcu svedok uviedol, že žalobcu do omylu neuviedol, ani z dostupných zistení v tom čase keď mal prípad spolu s vyšetrovateľom na starosti to nevyplývalo, ale podmienky pre poskytnutie úveru boli nastavené veľmi benevolentne. Bolo mu napríklad uvoľnených naraz 170 miliónov Sk, a ak by pracovník banky ktorý mu úver poskytoval len trochu zisťoval, bol by zistil, že p. X. O. nie je dôveryhodný, aby bez istenia alebo inej záruky dostal takýto typ úveru. Bolo to zrejme pri návšteve jeho manželky v Komárne, čo bol malý byt, kde sa robila aj domová prehliadka, a pokiaľ svedok vie, p. X. O. neplatil výživné na dieťa manželke niekoľko rokov. V ČSOB banke a.s. ho už poznali, tam to bol už tretí alebo štvrtý úver, respektíve navýšenie toho istého úveru, ale OTP Banka Slovensko, a.s. si ho pri poskytnutí úveru podľa názoru svedka mohla preveriť lepšie. Na otázku právneho zástupcu žalobcu, či boli preverované aj úvery poskytnuté žalovaným svedok uviedol, že si myslí že nie, lebo tie boli splatené, preto na úvod spomenul, že podľa jeho názoru išlo o pyramidovú hru. Keď sa niekoľko úverov zaplatí aby sa urobil dojem, a potom si vezme väčší úver. Podľa názoru svedka pracovník žalovaného robil všetko preto, aby žalobca poskytol úver p. X. O., avšak vyjadril názor, že si nemyslí, že by žalobcu zavádzal, pretože to by bolo určite riešené formou trestného stíhania, ale také skutočnosti v tom čase neboli zistené. Svedok ďalej uviedol, že si myslí, že jeden z úverov ktorý žalovaný poskytol, bol na

lisovňu. Podľa názoru svedka, toto tiež mohlo byť prešetrené, či tá lisovňa je funkčná, či má perspektívu. Podľa svedka to perspektívu nemalo, pretože sa koncentráty dovážali na Slovensko lacnejšie, než za akú cenu by ich lisovňa p. X. O. vyprodukovala.

35. Na otázku právneho zástupcu žalovaného, či bolo podľa názoru svedka náročné preveriť rizikovosť p. X. O. pre poskytnutie úveru svedok uviedol, že si myslí že nebolo náročné zistiť šetrením na Slovensku, že ide o nespoľahlivú osobu pre poskytnutie tak obrovského úveru a pre banku vôbec nemal byť problém si to zistiť a nastaviť podmienky úveru tak, aby z toho dlžník nemohol uhnúť. Svedok p. X. O. osobne nevypočul, pretože v čase keď mal jeho prípad na starosti, bol na úteku a po jeho zadržaní bol svedok už v civile. Je zrejmé, že polícia má svoje metódy a oprávnenia pre zisťovanie skutočností, ale i banka má svoje metódy a oprávnenia pre zisťovanie skutočností. Svedok na záver uviedol, že pracovníci žalovaného s ním riešili viac úverov a podľa jeho názoru pri preklenovacom úvere vo výške 50 miliónov Sk im mohlo byť zrejmé, že ho nebude vedieť zaplatiť.

36. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 27.04.2015 na ktorom pristúpil k výsluchu svedkov O. Q., bytom Q. XXXX/X A. a U. F. bytom W. X, A..

37. Z výsluchu svedka O. Q. súd zistil, že bol svedok od roku 2003 riaditeľom pobočky obchodného centra. Pán X. O. sa stal klientom banky asi od roku 2003 a bola s ním uzatvorená jedna zmluva o kontokorentnom úvere v roku 2003 a v roku 2005 pribudla ďalšia zmluva a to konkrétne zmluva o revolvingovom úvere. Tieto úvery sa obnovovali každý rok. Úver bol zabezpečený biankozmenkou a dozabezpečili ho aj pohľadávkami z obchodného styku. Úvery neboli poskytnuté obchodným spoločnostiam, v ktorých bol p. X. O. spoločníkom a konateľom. Kontokorentný úver bol aj reálne splatený a to inak ako čerpaním nového úveru. Na otázku právneho zástupcu žalobcu ohľadom objemu úveru a poskytnutej sumy svedok uviedol, že ten prvý bol vo výške 1,5 mil. Sk a potom druhý asi 10 mil. Sk, to bolo asi v roku 2004. Úver vo výške 10 mil. Sk bol splatený z finančných zdrojov, ktoré nabehli klientovi na účet od odberateľov. Na otázku právneho zástupcu žalobcu, či bol zo zdrojov, ktoré čerpal p. O. z úveru z OTP banky pred rokom 2007 vyplácaný nejaký iný úver v ČSOB, a.s. svedok uviedol, že myslí, že áno a to jeden krát. V rámci poskytovania úverov bolo zisťované, pre aké subjekty vykonával p. O. dovoz ovocia a zeleniny. Svedok uviedol, že týchto subjektov bolo minimálne päť, pričom niektoré aj uviedol - Hortim, Čeros, 4fruit, Ramas, pri ďalších nevedel uviesť ich názov. Údaje o odberateľoch sa preverovali tým spôsobom, že klient predkladal zoznam pohľadávok, pričom na účte bolo možné vidieť, že tieto platby od menovaných odberateľov prichádzajú na účet. Na otázku právneho zástupcu žalobcu, kedy mu v spoločnosti Čeros Slovensko povedali, že považujú za obchodné tajomstvo, aké záväzky majú voči klientovi, svedok uviedol, že to bolo v roku 2006, pričom pri tomto zisťovaní uvedenej spoločnosti pravdepodobne neposkytol informáciu o tom, že na pohľadávky klienta má žalovaný zriadené záložné právo. Ohľadom splatnosti dlhu klienta voči žalovanému na vrátenie sumy 90 mil. Sk svedok uviedol, že si nepamätá presne kedy bol dlh splatný, ale predpokladá, že v polovici roku 2007. Na otázku právneho zástupcu žalobcu, či uviedol zástupcom žalobcu, že dlžníci p. O. odmietli poskytnúť informáciu o ich záväzkoch voči klientovi uviedol, že so zástupcami žalobcu nebol, okrem telefonického kontaktu, kde sa dohadovala len technika splatenia úveru. Na otázku právneho zástupcu žalobcu, či bol niekedy niektorý z odberateľov F. X. O. informovaný o existencii záložných zmlúv a záložného práva k pohľadávkam Savvasa Kerasilidisa voči nim - dodávateľom, svedok uviedol, že sa nepamätá, nakoľko banka takúto povinnosť nemá. Takáto informácia je verejne dostupná na internete v notárskom centrálnom registri. Rozhodnutie neposkytnúť p. X. O. úver vo výške 120 mil. Sk bolo rozhodnutím bankového rizika, pričom žalobcu neinformoval o neposkytnutí úveru vo výške 120 mil. Sk, nakoľko klient dal žalovanému informáciu, že si vybavuje úver súbežne aj v ďalšej banke, klient si teda pýtal úver súčasne aj u žalovaného ale aj v inej banke. K otázkam právneho zástupcu žalobcu týkajúcich sa jeho vzťahu ku klientovi svedok uviedol, že s klientom nemal iný ako obchodný vzťah a mimo obchodných stretnutí sa s ním nestretával. Spolu s kolegom mu bol gratulovať na svadbe. Ide o bežný jav v rámci obchodných zvyklostí, pričom bol takto blahoželať aj iným klientom pri ich jubileách. Na otázku právneho zástupcu žalobcu, aký problém by pre banku znamenalo, keby klient neuhradil úver vo výške 90 mil. SK svedok uviedol, že by to bol nesplatený úver. K otázke prípadných možných sankcií spojených s nesplatením úveru voči osobe svedka ako zamestnanca žalovaného svedok nevedel zaujať stanovisko.

38. K otázkam právneho zástupcu žalovaného na pojednávaní konanom dňa 27.04.2015 svedok uviedol, že o čerpaní úveru klientom od žalobcu sa dozvedel najskôr od samotného klienta a následne na základe telefonátu od žalobcu, kde mu bolo oznámené, že preberajú úver. Bolo to asi v októbri - novembri 2006. Zástupcovia žalobcu sa ho pri rokovaní nepýtali na platobnú disciplínu klienta ani na to, či žalovaný odmietol poskytnúť úver žalobcovi v rovnakej výške ako mu mieni poskytnúť žalobca. Na otázku právneho zástupcu žalobcu, či si pamätá, kto vypracoval návrh dohody o spoločnom postupe svedok uviedol, že sa nepamätá presne, ale predpokladá, že tento dokument bol vypracovaný v súčinnosti so žalobcom. Na záver svedok uviedol, že so žalovaným ukončil pracovný pomer dohodou v roku 2008.

39. Svedok U. F. uviedol k otázkam právneho zástupcu žalobcu, že bol zamestnancom žalovaného asi v rokoch 2001 až 2008. Rok kedy sa stal p. X. O. klientom banky nevedel uviesť, zároveň si podrobne nepamätal aké úverové zmluvy žalovaný uzatvoril s p. X. O.. Svedok uviedol, že spočiatku bola poskytnutá menšia čiastka, ktorá sa postupne navyšovala. Pokiaľ ide o zabezpečenie záväzkov z úveru svedok si nepamätal presne, aké zabezpečenie záväzkov z úveru bolo dohodnuté, ale určite tam bola zmenka a záložné právo na pohľadávky. Svedok uviedol, že nemá informáciu o tom, že by žalovaný poskytol úver aj obchodným spoločnostiam alebo niektorej obchodnej spoločnosti, ktorej konateľom bol p. X. O.. Údaje o odberateľoch p. X. O. preveroval cez verejne dostupné registre, obchodný register, Sociálnu poisťovňu, u nG. E. W. Y. E., F. S. W. Q. X. X. F.. Savvasom Kerasilidisom ako dodávateľom. Odberateľmi boli obchody a obchodné reťazce ako Billa, Hortim, Čeros, bolo ich viac, ale svedok si už nepamätal ich názvy. Odberatelia potvrdili, že obchodujú s p. X. O., ale bližšie informácie svedkovi ohľadom existenciu pohľadávok respektíve záložného práva neposkytli. Svedok ďalej uviedol, že pohľadávky existovali, lebo klient predkladal každý mesiac zoznam pohľadávok a peniaze od klientov chodili na účet každý mesiac. Banka nemala povinnosť oznamovať klientovi ani odberateľom existenciu záložného práva k pohľadávkam a svedok si nepamätal, že by banka niektorému z odberateľov preukazovala existenciu záložného práva. Na otázku právneho zástupcu žalobcu, či bol niektorý z úverov, ktoré si p. X. O. bral, splatený z iných zdrojov svedok uviedol, že to bola trvalá potreba prevádzkového financovania. Úvery sa splácali priebežne z došlých platieb. Svedok nevedel uviesť presný dátum, kedy presne bol splatený dlh p. X. O. voči žalovanému.

40. K otázkam právneho zástupcu žalovaného svedok uviedol, že klient sám oznámil, že bude čerpať úver z inej banky, pričom zástupcovia žalobcu sa u neho neinformovali na osobu klienta, ani na jeho platobnú disciplínu, ani finančnú situáciu a spôsob splácania úveru, ani na to, či žalovaný odmietol poskytnúť p. X. O. úver v rovnakej výške, ako mu mienil poskytnúť žalobca. Pracovný pomer svedka sa skončil výpoveďou z jeho strany asi k 01.01.2009. Na otázku právneho zástupcu žalovaného, prečo žalovaný odmietol poskytnúť úver 120 mil. Sk svedok uviedol, že si nepamätá, že by klient žiadal takúto sumu. Na otázku právneho zástupcu žalovaného, či si pamätá na inú sumu alebo iný úver, ktorý by nebol klientovi poskytnutý, svedok uviedol že nie.

41. Na pojednávaní konanom dňa 18.01.2016 žalobca navrhol aby súd uložil žalovanému predložiť súdu celý úverový spis klienta X. O. ku štyrom zmluvám o úvere, a to číslo 0631/04/8/563 zo dňa 30.06.2004, č. 0632/04/8563 zo dňa 30.06.2004, č. 1319/05/8763 zo dňa 07.12.2005 a č. 0375/06/8763 zo dňa 10.04.2006, ktoré sú definované v liste žalovaného zo dňa 30.01.2007, ktorý tvorí prílohu žaloby, a to na preukázanie, že žalovaný vedel, že klient X. O. je insolventný a že nespláca istinu úverov, ďalej aby žalovaný splnil povinnosť uloženú uznesením súdu na pojednávaní dňa 14.05.2010. Ďalej žalobca navrhol, aby súd uložil žalovanému povinnosť predložiť súdu údajne existujúcu zmluvu o zriadení záložného práva k pohľadávkam č. 0635/04/8563, ktorá sa uvádza na č. l. 105 spisu so všetkými prílohami a súčasťami, a to na preukázanie obsahu tejto zmluvy. Ďalej žalobca navrhol, aby súd uložil žalovanému oznámiť súdu, či mu klient do 31.12.2006 predložil správu audítora za rok 2005, a ak áno, aby túto správu predložil súdu. Uvedenými návrhmi chcel žalobca preukázať, že mal žalovaný vedomosť o tom, že X. O. je insolventný klient a že pohľadávky, ktoré mali slúžiť ako záloh, neexistujú vôbec. Žalobca tiež navrhol predvolať a vykonať výsluch pracovníka žalobcu U. Q. D.O., vedúceho právneho oddelenia OTP Banka Slovensko a.s., a to na preukázanie, že ak by žalovaný do Dohody o spoločnom postupe uzavretej medzi účastníkmi konania nedoplnil pohľadávky, ktoré mali byť založené, prípadne, ak by Dohodu o spoločnom postupe žalovaný vôbec neuzatvoril, tak by žalobca úver vo výške 120 mil. Sk, resp. v žiadnej výške klientovi X. O., neposkytol.

42. Žalovaný na pojednávaní konanom dňa 18.01.2016 uviedol, že p. X. O. bol čo do viny právoplatne odsúdený Okresným súdom Bratislava I za trestný čin úverového podvodu, ktorý sa viaže k úveru 120 mil. Sk, ktorý mu žalobca poskytol a z titulu ktorého sa duplicitne domáha nároku na náhradu škody aj voči žalovanému v tomto konaní, nakoľko nárok na náhradu škody si uplatnil aj v trestnom konaní. Všetky návrhy žalobcu na vykonanie dôkazov vzhľadom na priebeh tohto konania, znenie žaloby aj možnosti osvedčiť nejaké rozhodné skutočnosti potrebné pre rozhodnutie v tomto konaní sú právne bezpredmetné. Ak by si žalobca riadne plnil svoje povinnosti podľa zákona o bankách o povinnosti obozretného podnikania a riadenia rizika, všetky tieto doklady mohol predložiť v tomto konaní sám, nakoľko mu nič nebránilo pýtať si tieto doklady od p. X. O. pred poskytnutím úveru. Nič mu nebránilo vypýtať si všetky úverové zmluvy, výpisy z jeho účtov, ktoré by dokladovali splácania úverov ako aj správu audítora za rok 2005, ako aj predchádzajúce roky. Pokiaľ ide o splnenie povinností uložených súdom zo dňa 14.05.2010, žalovaný mal za to, že tieto boli riadne splnené, a to ešte v roku 2010 podaniami žalovaného, ktoré sa nachádzajú v súdnom spise podanie zo dňa 16.06.2010 a 26.08.2010. Pokiaľ ide o návrh na predvolanie na výsluch svedka U.. Q. D., žalovaný mal za to, že tento výsluch nemôže v tejto veci objasniť žiadne nové skutočnosti. Vzhľadom na pozíciu svedka, môže byť osobne zodpovedný za poskytnutie úveru bez náležitého preverenia bonity klienta a dostatočného zabezpečenia poskytnutého úveru. Navyše už z obsahu Dohody o spoločnom postupe je možné zistiť, že v tejto Dohode sa žiadne konkrétne pohľadávky, ktoré mal žalovaný v tejto dohode vyplniť, nenachádzajú. Aj keby daný svedok hneď potvrdil jeho očakávané tvrdenia, t.j. že bez poskytnutej súčinnosti žalovaného podpísaním Dohody o spoločnom postupe by žalobca predmetný úver p. X. O. neposkytol, táto informácia je podľa žalovaného pre rozhodnutie v spore právne irelevantná, nakoľko ani v tomto prípade nemožno s jednoznačnou istotou predpokladať ako by sa vyvíjal skutkový dej v danom prípade, nakoľko žalobcovi k poskytnutiu úveru 120 mil. Sk nijakým spôsobom nebránila ani vedomosť o vyše 20 mil. daňovej exekúcii, ktorá mu bola oznámená Daňovým úradom Nitra ešte pred podpisom samotnej úverovej zmluvy. Výsluch daného svedka je bezpredmetný aj z toho dôvodu, že podľa samotnej dohody o spoločnom postupe jej podpísanie neznamenovalo automatické podpísanie úverovej zmluvy na poskytnutie úveru vo výške 120 mil. p. X. O., nakoľko samotná zmluva z článku 2 bod 3 predpokladala, že ani po podpísaní tejto dohody nemusí byť predmetný úver p. X. O. poskytnutý. Bolo len na samotnom rozhodnutí žalobcu a jeho postupe, akým spôsobom si bude plniť svoje povinnosti obozretného podnikania a riadenia rizika, či aj po podpise dohody o spoločnom postupe predmetný úver poskytne alebo nie. Vzhľadom na obsah žaloby a skutočnosť, že p. X. O., bol čo do viny právoplatne odsúdený za predmetný trestný čin v spojení práve s poskytnutím daného úveru, už samotné tieto skutočnosti sú z právneho hľadiska postačujúce na to, aby súd mohol v tejto veci rozhodnúť. Žalobcovi žiadna škoda z dôvodu tak, ako ju uviedol v žalobe nevznikla. Podľa názoru žalovaného, vzhľadom na správanie žalobcu počas celých sedem rokov trvania sporu, je evidentné, že tento spor slúži žalobcovi ako účelový prostriedok pre jeho iné záujmy, zrejme výkazníckeho charakteru.

43. Žalobca v reakcii nesúhlasil s vyjadrením žalovaného. Uviedol, že tento spor slúži na skutočné dosiahnutie náhrady škody. Ku námietke žalovaného o duplicitne poukázal na znenie § 438 Občianskeho zákonníka, ktoré rieši spoločnú zodpovednosť viacerých škodcov. Ak by rozsudok proti p. X. O. skutočne nadobudol právoplatnosť nie len do otázky viny, potom podá návrh na pripustenie zmeny žaloby tak, že bude žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi požadovanú sumu náhrady škody spoločne a nerozdielne s p. X. O., ktorý za predpokladu, že bol na náhradu tejto škody tiež právoplatne tiež zaviazaný, bude zodpovedať spoločne a nerozdielne pričom plnením jedného z nich v rozsahu plnenia povinnosť druhého zaniká. K prednesu žalovaného uviedol, že prednesené tvrdenia majú vplyv len na otázku miery spoluzodpovednosti žalovaného.

44. Na pojednávaní nariadenom na deň 04.04.2017 žalobca poprel skutkové tvrdenia žalovaného a to:
- že si žalobca riadne neplnil v prípade poskytnutia úveru p. X. O. svoje povinnosti podľa zákona o bankách, pretože žalobca si povinnosti obozretného podnikania aj riadenia rizika riadne plnil,
- žalobca popiera, že neposkytol úver p. X. O. tak, aby náležite najskôr preveril kredit tohto klienta. Žalobca úver poskytol s dodatočným zabezpečením, ktoré bolo rovnaké ako mal aj žalovaný, že by mal žalobca vedomosť pred poskytnutím úveru o 20 mil. Sk daňovej exekúcii voči p. X. O.. To že p. X. O. spáchal úverový podvod spôsobuje voči žalovanému, že za spôsobenú škodu s ním zodpovedá podľa princípov Občianskeho zákonníka spoločne a nerozdielne a keď žalobcovi škodu niektorý z nich uhradí, škodcovia sa majú vysporiadať podľa podielu akým žalobcovi škodu spôsobili. Žalobca poprel, že tento spor slúži na záujmy žalobcovho výkazníckeho charakteru, pretože žalobca sa domáha náhrady škody,

ktorá mu skutočne vznikla, ďalej že žalovaný nespôsobil žalobcovi škodu, ktorá je predmetom tohto konania a že absentuje splnenie zákonných predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu, pretože tieto existujú tak, ako ich žalobca popísal v podanej žalobe. Žalobca ďalej poprel, že by podnikal neobozretne a že si škodu spôsobil svojimi vlastnými rozhodnutiami pretože bez konania žalovaného, ktoré je popísané v žalobe by žalobcovi žiadna škoda nevznikla. U žalovaného neexistujú nijaké liberačné dôvody, pretože konaním žalovaného je v príčinnej súvislosti so vznikom škody. Žalovaný je jedným zo škodcov, keďže porušil prevenčnú povinnosť podľa § 415 Občianskeho zákonníka. Žalobca postupoval pri uzatváraní obchodu s p. X. O. v súlade so zákonom o bankách a žalovaný konal zavádzajúco v úmysle, aby svoju stratu z nevratného úveru 90 mil. Sk pokryl plnením od žalobcu. Žalobca nemal k dispozícii, či už od žalovaného alebo inak údaje, ktoré mal žalovaný, keď pre p. X. O. neschválil navýšenie úveru na 120 mil. Sk. Dohodu o spoločnom postupe medzi žalobcom a žalovaným vyplnil o konkrétne údaje žalovaný a až následne bola uzatvorená. Bez tejto činnosti žalovaného by táto dohoda nevznikla. Škoda, ktorá je predmetom tohto konania je v príčinnej súvislosti s konaním žalovaného, ktorý napriek tomu, že vedel, že p. X. O. nespĺňa podmienky na poskytnutie úveru 120 mil. Sk neurobil nič, aby mu takýto úver neposkytol žalobca. Žalovaný aktívne spolupracoval, aby od žalobcu dostal peniaze. Žalovaný je v spore pasívne vecne legitimovaný z dôvodov uvedených v žalobe, pričom v konaní sú vykonané dôkazy aj o úmysle žalovaného zbaviť sa nebonitného úverového klienta na úkor žalobcu. I keď sa nevyžaduje priamy úmysel ku spôsobeniu škody v tomto konaní je podľa názoru žalobcu preukázaný. Žalovaný zároveň nespĺnil všetky povinnosti uložené súdom uznesením zo dňa 14.05.2010.

45. Žalovaný v reakcii na vyššie uvedené skutočnosti tvrdené žalobcom na pojednávaní konanom dňa 04.04.2017 uviedol, že nie všetky tvrdenia, ktoré žalobca uvádzal sú skutkovými tvrdeniami, ale v mnohých prípadoch ide o právne zhodnotenie. Žalobca vyslovene poprel, že by pred poskytnutím úveru p. X. O. mal vedomosť o daňovom exekučnom konaní voči tejto osobe. V tomto poukázal žalovaný na list Daňového úradu Nitra zo dňa 16.02.2012 (č.l. 201) súdneho spisu, kde daňový úrad vyslovene potvrdil, že rozhodnutie o začatí daňového exekučného konania č. 827/340/1396/07/Anť zo dňa 10.01.2007 na vymoženie sumy 23.667.281 Sk bolo žalobcovi doručené dňa 15.01.2007. Tento dôkaz vyvracia tvrdenie žalobcu, a to nepravdivé tvrdenie žalobcu, že o daňovej exekúcii na p. X. O. nemal pred poskytnutím úveru vedomosť. Úver bol p. X. O. poskytnutý až po tomto dátume, po podpise Dohody o spoločnom postupe, ktorá bola podpísaná dňa 22.01.2007. Žalobca doručenie tohto listu poprel s odôvodnením, že list bol doručený OTP a.s., pričom obchodné meno žalobcu je OTP Banka Slovensko, a.s.. Žalovaný poukázal na to, že ani on ani jeho právny zástupca si nikdy nedovolili tvrdiť, že to nebolo doručené žalovanému len preto, že v liste daňového úradu je uvedené obchodné meno ČSOB a.s. a nie plné obchodné meno žalovaného, ktorý bol navyše v tom čase pobočkou zahraničnej banky a teda v tom čase nemal ani postavenie akciovej spoločnosti. K jednotlivým námietkam a popretiam zo strany žalobcu uviedol, že žalovaný popiera všetky tvrdenia žalobcu tak ako sú uvedené v žalobe a jeho vyjadrení v tom smere, že žalovaný neporušil žiadnu právnu povinnosť, ktorá by mala za následok vznik jeho zodpovednostného vzťahu za škodu, ktorú mal utpieť žalobca. Nie je pravdou, že si žalobca plnil všetky svoje povinnosti obozretného podnikania predchádzania škodám zo zákona o bankách. Iba jednoduchým preverením overenia podpisov na zmenkách, ktoré žalobca vykonal až dva resp. tri mesiace po poskytnutí úveru v čase, kedy sa obchodný partner p. X. O. sťažoval, že mu nebol v Grécku naložený tovar, by bol žalobcovi pri obozretnom prístupe pri poskytovaní úveru známy skutkový stav, podľa ktorého uvedené podpisy boli sfaľšované. Pri riadnom a zodpovednom prístupe pri poskytovaní úveru by bol žalobca jednoduchým spôsobom zistil, že mu p. X. O. predložil podvrhy a sfaľšované dokumenty. Zo všetkých dôkazov v spise vyplýva, že p. X. O. si ako potenciálneho klienta vyhliadol sám, sám sa mu rozhodol poskytnúť úver a to ešte predtým než požiadal žalovaného o súčinnosť a poskytnutie súčinnosti v podobe vyplnenia nevyplnených častí dohody o spoločnom postupe nemôže mať v žiadnom prípade znaky akéhokoľvek porušenia právnych povinností. Navyše samotná zmluva teda Dohoda o spoločnom postupe predpokladá, že aj po jej podpise žalobca nemusí p. X. O. úver poskytnúť a preto žalovanému nie je zrejme akým spôsobom mohol ovplyvniť rozhodovanie žalobcu o poskytnutí úveru tomuto klientovi. Všetky informácie o úveroch, ktoré p. X. O. poskytol žalovaný boli pre žalobcu dostupné v registri bankových úverov vedenom v NBS, kde si žalobca mohol všetky údaje preveriť. Rovnako mal k dispozícii všetky podklady, ktoré boli podľa jeho názoru preňho potrebné na samostatné a dobrovoľné rozhodnutie o poskytnutí úveru tomuto klientovi, pričom táto skutočnosť je uvedená ako v žalobe tak v trestnom oznámení podanom na p. X. O.. Žalovaný ďalej uviedol, že tak ako tomu bolo v tomto prípade a v mnohých ostatných obchodných prípadoch je obchodnou stratégiou žalobcu preberať klientov z iných bankách a finančných inštitúcií. Žalovaný založil do spisu reklamy uverejnené po tom čo sa mu stal tento obchodný prípad. Ide o reklamy, kde žalobca ponúka refinancovanie úverov klientov iných bánk.

Dokonca tak robí nielen anonymnou reklamou, ale aj konkrétne ciele, adresovanou, individuálnou reklamou na konkrétne osoby. Tieto dôkazy jednoznačne preukazujú obchodnú stratégiu žalobcu postavenú na preberaní a refinancovaní klientov z iných bánk tak, ako tomu bolo v tomto prípade. Už z tohto pohľadu je evidentné, že je žaloba žalobcu zjavne účelová a neopodstatnená, nakoľko je vylúčené, aby si obchodnú stratégiu postavil žalobca na tom, že bude preberať klientov iných bánk, nezodpovedne pristupovať k vyhodnocovaniu ich rizikovosti a predchádzaniu škodám a následne potom čo mu títo prevzatí klienti nebudú splácať úver, sa bude domáhať škody voči iným bankám z dôvodu, že ho neupozornili na to, že tento klient môže byť aj rizikový a že nikde nie je zaručená istota, že tento úver aj splatí.

46. Žalobca na predmetnom pojednávaní v reakcii uviedol, že to čo žalovaný predložil, sú kópie listín alebo výtlačkov novín, ktoré sú podľa ich dátumu vydané cca päť a viac rokov potom ako žalovaný spolupôsobil žalobcovi škodu a nič tak nepreukazujú vo vzťahu ku obchodnej stratégii žalobcu v r. 2006 a 2007. Zároveň výslovne poprel, že je obchodnou stratégiou žalobcu preberať klientov iných bánk. V reakcii žalovaný uviedol, že pokiaľ ide o klienta X. O., z dokladov založených v spise ako aj z výpovedí svedkov vyplýva, že tento obchodný prípad, kedy p. X. O. neplatil žalobcovi jeho úver bol druhým prípadom, kedy žalobca prevzal tohto klienta od žalovaného. Stalo sa tak už raz v minulosti, kedy žalobca poskytol úver 10 mil. Sk.

47. Žalobca na záver uviedol, že trvá na podanej žalobe v znení zmeny žalobného návrhu písomným podaním zo dňa 03.04.2017. Má za to, že v konaní bola preukázaná škoda, bolo preukázané, že škodu spolupôsobil žalobcovi žalovaný, bola preukázaná príčinná súvislosť, keďže nekonanie žalovaného, ktorý neupozornil žalobcu na svoje vlastné zistenia o tom, že klient X. O. nie je bonitný na to, aby mu bol poskytnutý úver 120 mil. Sk preukazujú príčinnú súvislosť. Svedok O. Q. na pojednávaní 27.04.2015 potvrdil, že žalovaný neuviedol žalobcovi zistenie, že dlžníci klienta odmietli dať žalovanému informáciu o ich záväzkoch voči klientovi a že žalovaný tak nemal potvrdené a ani nemal existujúce záložné právo k pohľadávkam, napriek tomu existenciu tohto záložného práva k pohľadávkam voči žalobcovi k dohode o spoločnom postupe žalovaný deklaroval. Svedok tiež potvrdil, že záložných dlžníkov žalovaný nikdy neinformoval o vzniku záložného práva. Svedok U. F. potvrdil, že mu odberatelia klienta neposkytli bližšie informácie o pohľadávkach klienta voči dlžníkom a nepotvrdili mu ani žiadne záložné zmluvy, napriek tomu žalovaný postupoval voči žalobcovi tak ako by záložné práva k pohľadávkam existovali. Žalovaný vedel od 15.01.2007 o daňovej exekúcii na sumu 23.667.281 Sk voči klientovi a neoznámil to žalobcovi, ale 22.01.2007 s ním uzavrel dohodu o spoločnom postupe i keď vedel vopred, že poskytnuté prostriedky takto pohltí žalovaný a daňová exekúcia a klientovi nezostane nič na ďalšie obchodovanie v tom rozsahu, na aký bol kontokorentný úver poskytnutý. V konaní vykonané dôkazy preukazujú porušenie právnej povinnosti žalovaným a príčinnú súvislosť so vznikom škody.

48. Žalovaný záverom na záver uviedol, že žiada žalobu ako nedôvodnú zamietnuť a priznať žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu. Podľa názoru žalovaného žalobca neunesol v konaní svoje dôkazné bremeno a bremeno tvrdenia, ničím nepreukázal podmienky vzniku zodpovednosti za škodu na strane žalovaného a to tak protiprávne konanie ako ani príčinnú súvislosť medzi protiprávnym konaním a vznikom údajnej škody na základe skutkového vymedzenia tak, ako bolo vymedzené v žalobe. Žalobca kladie za vinu žalovanému údajné porušenie prevenčnej povinnosti, ktoré malo spočívať v tom, že nezabránil vzniku škody na strane žalobcu, hoci údajne mal tušiť, že takáto škoda vznikne. Žalovaný poukázala na to, že na strane žalobcu neexistovala iba všeobecná prevenčná povinnosť podľa § 415 Občianskeho zákonníka, ale v zmysle zákona o bankách bol žalobca pri poskytovaní úveru povinný postupovať obozretne, maximálne znižovať riziko z daného obchodu a predchádzať vzniku škody. Žalobca si nesplnil svoje primárne povinnosti banky, ktoré mu vyplývajú zo zákona o bankách a toto svoje zlyhanie sa snaží klásť za vinu žalovanému. Žalobcovi údajným konaním žalovaného, ktoré mu v konaní kladie za vinu, nemohla vzniknúť žiadna škoda, lebo poskytnutím úveru žalobcovi žiadna škoda nevznikla. Poskytnutím úveru vznikol záväzok p. X. O. poskytnuté finančné prostriedky vrátiť, na čo žalobca na pojednávaní reagoval tak, že podľa jeho názoru z úverovej zmluvy žalobcovi nemohla vzniknúť pohľadávka, pretože tá je neplatná z dôvodu úverového podvodu, a preto žalobcovi vznikla škoda a nie pohľadávka z úverovej zmluvy. Žalovaný ďalej uviedol, že v danom prípade mohla žalobcovi škoda vzniknúť výlučne z dôvodu úverového podvodu, ktorý spáchal p. X.Q. O., ktorý poskytol banke pred poskytnutím úveru falošné doklady. Žalovaný nemohol nijakým spôsobom predpokladať, tušiť ani predvídať, že niečo podobné sa stane, nakoľko počas dlhodobej spolupráce s týmto klientom sa nič také nestalo. Navyše možno konštatovať, že tento úverový podvod bol spáchaný spôsobom, kedy pri

bežnej obozretnosti žalobcu bolo možné túto skutočnosť zistiť už pred poskytnutím úveru. Pokiaľ ide o tvrdenie, že žalovaný mal vedomosť o daňovej exekúcii a žalobca túto vedomosť nemal v zmysle argumentov žalobcu prezentovaných na pojednávaní, o tejto skutočnosti by nemal mať vedomosť ani žalovaný, nakoľko obidve obchodné mená oboch strán tohto konania sú v predmetnom liste Daňového úradu Nitra napísané nesprávne.

49. Podľa ust. § 132 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

50. Podľa ust. § 191 ods. 1 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

51. Podľa ust. § 215 ods. 1 CSP súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

52. Podľa ust. § 215 ods. 2 CSP, skutkový stav sa zisťuje procesným postupom podľa tohto zákona.

53. Podľa ust. § 218 ods. 1 CSP obsah rozhodnutia vo veci samej vysloví súd vo výroku rozsudku. Vo výroku rozhodne tiež o nároku na náhradu trov konania, ak sa o ňom nerozhoduje samostatne.

54. Súd vykonal dokazovanie nasledujúcimi listinnými dôkazmi: Dohoda o spoločnom postupe zo dňa 22.01.2007, Ukončenie úverového vzťahu zo dňa 30.01.2007, predložené výpisy z účtu žalobcu, Zápisnica o trestnom oznámení zo dňa 21.03.2007, Uznesenie č. k. PPZ-13/BOK-B-2007 zo dňa 30.03.2007 o vznesení obvinenia, Záznam o získaných informáciách zo dňa 16.04.2007, Zmluva o revolvingovom úvere č. 0375/06/8763 zo dňa 10.04.2006, Rozhodnutie o začatí daňového exekučného konania príkazom pohľadávky z účtu zo dňa 10.01.2007, odpoveď Daňového úradu Nitra zo dňa 16.02.2012, výsluchy svedkov, písomné podania žalobcu a žalovaného a vyjadrenia žalobcu a žalovaného na pojednávaniach nariadených počas tohto konania, trestný spis sp. zn. 2To/55/2014. Súd ďalšie dôkazy nevykonal respektíve ich vykonanie zamietol na pojednávaní konanom dňa 18.01.2016, nakoľko vyššie uvedené dôkazy považoval za dostatočne postačujúce pre rozhodnutie vo veci samej.

55. Z predložených dôkazov mal súd za preukázané, že dňa 22.01.2007 uzatvorila spoločnosť Československá obchodní banka, a.s., IČO: 00 001 350 ako záložný veriteľ č. 1, žalobca ako záložný veriteľ č. 2 a p. X. O. ako záložca alebo dlžník Dohodu o spoločnom postupe za účelom splatenia úverov klienta v ČSOB peňažnými prostriedkami z budúceho úveru poskytnutého žalobcom klientovi. Úverový vzťah bol ukončený k 30.01.2007. Z predložených výpisov z účtu mal súd za preukázané, že žalobca umožnil klientovi v rámci úverového limitu 120.000.000 Sk čerpať z účtu číslo XXXXXXX/XXXX X., typ účtu I.-kontokorentný úver na meno klienta, úver v slovenských korunách prevodom na bežný účet klienta číslo XXXXXXX/XXXX. Klient postupne z poskytnutého úverového rámca 120.000.000 Sk vyčerpal úver v sume 96.617.732,29 Sk a v sume 661.724,32 EUR.

56. Z predloženej Zápisnice o trestnom oznámení zo dňa 21.03.2007 a Uznesenia č. k. PPZ-13/BOK-B-2007 zo dňa 30.03.2007 o vznesení obvinenia p. X. O. súd zistil, že bolo voči p. X. O. vznesené obvinenie za obzvlášť závažný zločin úverového podvodu podľa § 222 odsek 1, odsek 5 písmeno a) Trestného zákona. Z predloženej zápisnice, konkrétne z vyjadrenia oznamovateľa G.. Y. P. - člena predstavenstva žalobcu vyplynulo, že žalobca už mal s p. X. O. obchodný vzťah. Zároveň p. X. O. oslovil s ponukou služieb zamestnanec žalobcu p. S. C., pričom mu p. X.Y. O. na ďalších stretnutiach doručil podklady a dokumenty nevyhnutné na posúdenie a spracovanie úverového návrhu, najmä žiadosť o poskytnutie úveru, účtovné výkazy, špecifikáciu pohľadávok a záväzkov, a prehľad obchodných partnerov.

57. Z rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 1T 84/2009 -955 zo dňa 10.06.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2To/55/2014 zo dňa 16.11. 2016 súd zistil, že bol p. X. O. odsúdený za trestný čin úverového podvodu a bol zaviazaný k náhrade škody poškodenej OTP Banka Slovensko, a.s. vo výške 3.982.041,48 EUR.

58. Z predloženej odpovede Daňového úradu Nitra zo dňa 16.02.2012 súd zistil, že Daňový úrad Nitra doručil rozhodnutie o začatí daňového exekučného konania č. 827/340/1396/07/Abt zo dňa 10.01.2007 na vymozenie sumy 23.667 281 Sk voči daňovému dlžníkovi p. X. O. do ČSOB, a.s. dňa 15.01.2007 a do OTP, a.s. dňa 15.01.2007. Následne vydaný Daňový exekučný príkaz bol do ČSOB, a.s. doručený dňa 23.03.2007 a do OTP a.s. dňa 23.03.2007.

59. Sporným medzi stranami sporu zostala skutočnosť, či žalovaný porušil svojím konaním ust. § 415 Občianskeho zákonníka tým, že neinformoval žalobcu o existencii finančných problémoch klienta, respektíve tým, že neodmietol so žalobcom spolupracovať na poskytnutí úveru klientovi, či jeho konanie malo vplyv na vznik škody na strane žalobcu a či jeho konanie možno vyhodnotiť ako aktívne v tom zmysle, že žalovaný pracoval na tom, aby žalobca klientovi úver poskytol.

60. Podľa ust. § 415 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na príjme a životnom prostredí.

61. Podľa ust. § 420 ods. 1 OZ každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

62 Podľa ust. § 420 ods. 2 OZ škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá.

63. Podľa ust. § 420 ods. 3 OZ zodpovednosť sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

64. Podľa ust. § 27 ods. 1 zákona o bankách účinného ku dňu uzatvorenia Dohody o spoločnom postupe, banka a pobočka zahraničnej banky vykonávajú obchody so svojimi klientmi na zmluvnom základe. Banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné pri výkone svojej činnosti postupovať obozretne, najmä sú povinné vykonávať obchody:

a) spôsobom, ktorý zohľadňuje a zmierňuje riziká,

b) spôsobom, ktorý nepoškodzuje záujmy ich vkladateľov z hľadiska návratnosti ich vkladov a ktorý neohrozuje bezpečnosť a ekonomickú situáciu banky a pobočky zahraničnej banky alebo bezpečné fungovanie bankového systému porušením zákonov alebo iných všeobecne záväzných právnych predpisov,

c) za výhodných ekonomických a právnych podmienok pre banku alebo pobočku zahraničnej banky a pre ich klientov pri nimi vykonávaných obchodoch na účet klienta a pri vynaložení odbornej starostlivosti; vynaloženie odbornej starostlivosti je banka a pobočka zahraničnej banky povinná hodnoverne preukázať,

d) tak, aby pri každom obchode za banku alebo pobočku zahraničnej banky konali najmenej dve osoby; ak to z prevádzkových dôvodov nie je možné, sú povinné bezodkladne zabezpečiť kontrolu vykonaného obchodu osobami, ktoré sa na jeho vykonaní nezúčastnili

65. Podľa ust. § 27 ods. 2 zákona o bankách účinného ku dňu uzatvorenia Dohody o spoločnom postupe, banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné v záujme zabránenia vzniku strát vrátane škôd v dôsledku nesprávneho výkonu svojich bankových činností dodržiavať postupy výkonu svojich bankových činností a zriadiť a udržiavať účinný systém riadenia rizík. Banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné upravovať systém riadenia rizík na základe pravidelného preverovania jeho účinnosti a primeranosti tak, aby zohľadňoval schopnosť banky alebo pobočky zahraničnej banky vystaviť sa riziku a meniace sa ekonomické prostredie pre banku alebo pobočku zahraničnej banky. Banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné upraviť systém riadenia rizík a spôsob jeho aktualizácie vnútorným predpisom, v súlade s ktorým banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné postupovať.

66. Podľa ust. § 27 ods. 8 zákona o bankách účinného ku dňu uzatvorenia Dohody o spoločnom postupe, banka a pobočka zahraničnej banky nesmú uzatvárať zmluvy za nápadne nevýhodných podmienok pre nich, najmä také zmluvy, ktoré ich zaväzujú na hospodársky neodôvodnené plnenie alebo na plnenie zjavne nezodpovedajúce poskytovanej protihodnote alebo ktorými sú zjavne nedostatočne zabezpečené ich pohľadávky.

67. Podľa ust. § 27 ods. 6 písm. a) zákona o bankách účinného ku dňu uzatvorenia Dohody o spoločnom postupe na účely tohto zákona sa rozumie vynaložením odbornej starostlivosti najmä to, že banka alebo pobočka zahraničnej banky

1. pri jednotlivých obchodoch porovnáva ponuky cien alebo doloží nevhodnosť či nemožnosť posúdenia viacerých ponúk,
2. dokumentuje spôsob uskutočnenia obchodu, kontroluje objektivnosť evidovaných údajov a predchádza vlastným stratám vrátane škôd,
3. uskutočňuje analýzu ekonomickej výhodnosti obchodov z dostupných informácií,
4. vypracúva obchodné a investičné zábery, ktoré sú podkladom na uskutočňovanie jednotlivých operácií.

68. Podľa ust. § 23 ods. 6 písm. a) bod 1. zákona o bankách účinného ku dňu uzatvorenia Dohody o spoločnom postupe sa rizikom rozumie možná strata vrátane škody spôsobená vlastnou činnosťou banky alebo spôsobená banke inými skutočnosťami; na účely tohto zákona sa rozlišujú najmä tieto druhy rizík: (1.) kreditné riziko vyplývajúce z toho, že dlžník alebo iná zmluvná strana si neplní svoje záväzky; kreditné riziko zahŕňa aj riziko štátu, riziko koncentrácie, riziko vysporiadania obchodu a riziko obchodného partnera.

69. Podľa ust. § 38 ods. 1 zákona o bankách účinného ku dňu uzatvorenia Dohody o spoločnom postupe, banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné aj bez súhlasu klienta bezodkladne písomne poskytnúť Národnej banke Slovenska údaje o nimi poskytnutých úveroch podnikateľom alebo právnickým osobám, o zabezpečení svojich pohľadávok z poskytnutých úverov podnikateľom alebo právnickým osobám a o záväzkoch prijatých bankou alebo pobočkou zahraničnej banky voči podnikateľom alebo právnickým osobám v slovenských korunách alebo v cudzej mene.

70. Z vykonaného dokazovania na základe uvedených právnych predpisov a s cieľom spravodlivého rozhodovania súd dospel k záveru, že žaloba nebola podaná dôvodne. Sporným v danom prípade bolo, či žalovaný svojím konaním/nekonaním skutočne porušil preventívnu povinnosť v zmysle vyššie uvedeného § 415 OZ a či jeho konanie malo vplyv na vznik škody na strane žalobcu.

71. Súd poukazuje na to, že ustanovenie § 415 OZ ukladá povinnosť každému postupovať vzhľadom na konkrétne okolnosti tak, aby nezadal príčinu k vzniku škody. O vzťah príčinnej súvislosti medzi porušením preventívnej povinnosti a škodou v zmysle uvedeného § 415 OZ ide vtedy, ak je medzi porušením povinnosti predchádzať škodám a škodou vzťah príčiny a následku. Vzťah príčiny a následku musí byť preto priamy a bezprostredný, nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Zákonnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú porušenie právnej povinnosti, vznik škody, existencia príčinnej súvislosti medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody a zavinenie. Súd preto ďalej skúmal, či z tvrdení žalobcu a predložených dôkazov je možné konštatovať naplnenie zákonných predpokladov vzniku zodpovednosti žalovaného za škodu.

72. Súd na základe vykonaného dokazovania nemal za preukázané, že by žalovaný porušil vo vzťahu k žalobcovi nejakú svoju zákonnú povinnosť respektíve, že by konal v rozpore s povinnosťou počínať si tak, aby nedochádzalo k škodám na majetku v zmysle ust. § 415 OZ.

73. Zo zápisnice o trestnom oznámení spísanej s G.. Y. P. - členom predstavenstva žalobcu vyplynulo, že klient - X. O. sám doručil pracovníkovi žalobcu - pánovi C. podklady a dokumenty nevyhnutné na posúdenie a spracovanie úverového návrhu, najmä žiadosť o poskytnutie úveru, účtovné výkazy, špecifikáciu pohľadávok a záväzkov a prehľad obchodných partnerov. Z odpovede Daňového úradu Nitra zo dňa 16.02.2012 tiež vyplynulo, že žalobcovi bolo Rozhodnutie o začatí daňového exekučného konania daňového dlžníka - p. X. O. č. 827/340/1396/07/Ant zo dňa 10.01.2007 na vymoženie sumy 23 667 281 Sk, doručené dňa 15.01.2007, t.j. ešte pred uzatvorením Dohody o spoločnom postupe zo dňa 22.01.2007. Navyše žalobca, čo sám aj potvrdil, bol už v minulosti v zmluvnom vzťahu s klientom, keď poskytol klientovi úver a informácie ohľadom bonity klienta mohol žalobca zistiť aj z registra úverov vedeného Národnou bankou SR. Z uvedených skutočností mal súd za to, že žalobca mal, respektíve pri vynaložení odbornej starostlivosti mohol mať o klientovi informácie o jeho bonite, platobnej disciplíne, spôsobilosti uhrádzať svoje záväzky a v nadväznosti na to bol sám dostatočne spôsobilý posúdiť prípadnú rizikovosť poskytnutého úveru klientovi. Žalobca je podnikateľským subjektom - bankou, ktorý by mal disponovať dostatočným odborným aparátom, t.j. zamestnancami špecializovanými práve na

vyhodnocovanie a posúdenie rizikovosti klientov, s ktorými vstupuje žalobca do obchodných vzťahov. Súd v súvislosti s uvedeným poukazuje na znenie vyššie uvedeného ustanovenia § 27 zákona o bankách, v zmysle ktorého bol žalobca povinný pri výkone svojej činnosti postupovať obozretné, najmä spôsobom, ktorý zohľadňuje a zmiernuje riziká, zabraňuje vzniku strát vrátane škôd v dôsledku výkonu bankových činností. V zmysle uvedeného § 27 zákona o bankách bol tiež žalobca povinný uskutočniť analýzu ekonomickej výhodnosti poskytnutia úveru na základe dostupných informácií. Zákon o bankách zároveň stanovuje, že banky nesmú uzatvárať zmluvy za nápadne nevýhodných podmienok. So zreteľom na uvedené skutočnosti mal súd za to, že žalobca nemôže v tomto smere prenášať ťarchu následkov nevýhodne poskytnutého úveru na žalovaného, kde bol žalobca v zmysle vyššie uvedených skutočností sám povinný skúmať bonitu klienta. Súd v predmetnej veci konštatuje, že naopak sám žalobca si pri poskytovaní úveru klientovi nepočínal spôsobom zodpovedajúcim vyššie uvedeným ustanoveniam zákona o bankách, teda sám si nepočínal tak, aby nevznikla škoda na majetku žalobcu v dôsledku poskytnutia úveru klientovi.

74. Žalovanému zo žiadneho zákonného ustanovenia nevyplýva informačná povinnosť týkajúca sa bonity klientov vo vzťahu k iným bankám. V danom prípade nie je možné takéto konanie respektíve nekonanie žalovaného označiť za protiprávny úkon alebo za porušenie právnej povinnosti žalovaného, čo predstavuje základný predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu, t.j. realizovať protiprávny úkon, ktorý je v rozpore s objektívnym právom a ktorý zasahuje do subjektívnych práv inej fyzickej alebo právnickej osoby alebo tieto práva ohrozuje. Podstata protiprávneho úkonu však nebola zo strany žalovaného naplnená, nakoľko konanie žalovaného nebolo v rozpore s platnými právnymi predpismi. Sám žalobca vo svojich vyjadreniach neuviedol, ktoré konkrétne ustanovenie zákona malo byť konaním respektíve nekonaním žalovaného porušené a porušenie právnych predpisov súdu nevyplývalo ani zo svedeckých výpovedí uskutočnených v tomto konaní. Nakoľko v danom prípade absentuje porušenie právnej povinnosti na strane žalovaného, nemôže existovať ani príčinná súvislosť vo vzťahu k vzniknutej škode, teda nie je naplnený ani ďalší predpoklad vzniku zodpovednosti žalovaného za škodu. Súd poukazuje na to, že konaním, ktoré je v príčinnej súvislosti so vznikom škody, je podvodné konanie p. X. O., čo bolo potvrdené v rámci trestného konania, kde p. X. O. sám priznal a uznal vinu za spáchané skutky a v rámci ktorého mu tiež bola uložená povinnosť nahradiť žalobcovi spôsobenú škodu. Konanie respektíve nekonanie žalovaného v príčinnej súvislosti so vznikom škody, aj z ohľadom na skutočnosti uvedené v bode 73 tohto rozsudku, nie je.

75. Nakoľko súd v zmysle vyššie uvedených skutočností nemá za preukázanú existenciu protiprávneho konania žalovaného a ani príčinnú súvislosť so vznikom škody, súd konštatuje, že na strane žalovaného neexistuje ani žiadna forma zavinenia. V súvislosti s tvrdením žalobcu o priamom úmysle žalovaného na poskytnutí peňažných prostriedkov klientovi súd poukazuje na skutočnosť, že z výpovede G. Y. P. - člena predstavenstva žalobcu vyplynulo, že s ponukou na spoluprácu oslovil klienta samotný žalobca a nie žalovaný, žalobca klientovi schválil požadovaný úver a za účelom jeho zabezpečenia oslovil žalovaného s návrhom Dohody o spoločnom postupe. Žalovaný aktívne nevyhľadával inú financujúcu banku pre klienta. Žalovaného nie je možné vyhodnotiť ako ten subjekt, ktorý by aktívne pôsobil na tom, aby klient požadovaný úver u žalobcu získal. Zo znenia samotnej Dohody o spoločnom postupe, konkrétne z článku 2 bod 3 vyplýva, že uzatvorenie Dohody automaticky neznamenal, že úver bude klientovi aj reálne poskytnutý, t. j. neznamenal automatické uzatvorenie úverovej zmluvy na poskytnutie úveru vo výške 120 mil. p. X. O. zo strany žalobcu. Z uvedeného má súd za to, že poskytnutie úveru bolo na samotnom rozhodnutí žalobcu, pričom konanie žalovaného a poskytnutie jeho súčinnosti pri uzatvorení Dohody bolo v konečnom dôsledku vyvolané aktivitou samotného žalobcu a klienta, pričom nemohlo ovplyvniť konečné rozhodnutie žalobcu poskytnúť úver klientovi. Žalobca je bankou a ako taký má byť spôsobilý sám posúdiť návratnosť ním poskytovaných úverov. Žalobca poskytol požadovaný úver klientovi aj napriek tomu, že bol zo strany Daňového úradu Nitra informovaný o daňovej exekúcii klienta na vymoženie sumy 23 667 281 Sk, a to ešte pred podpisom samotnej Dohody o spoločnom postupe. Tvrdenie žalobcu o tom, že mu zo strany Daňového úradu Nitra nebolo nič doručené, nakoľko doručené bolo OTP a.s., čo nie je obchodné meno žalobcu, súd vyhodnotil ako účelové s úmyslom žalobcu naďalej tvrdiť, že mu neboli známe finančné pomery klienta. Povinnosť zisťovať tieto pomery však žalobcovi vyplýva priamo z vyššie uvedených ustanovení zákona o bankách ako už bolo konštatované v bode 73 tohto rozsudku.

76. Súd žalobu v zmysle vyššie uvedených skutočností zamietol, nakoľko nemal za preukázané, že by žalovaný porušil preventívnu povinnosť v zmysle vyššie uvedeného § 415 OZ.

77. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Keďže žalovaný bol vo veci v celom rozsahu úspešný, súd mu priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. O ich výške rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku s poukazom na § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti výroku č. II. a III. rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v § 365 CSP.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Proti výroku č. I. rozsudku odvolanie nie je prípustné (§ 357 CSP).

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zákona č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).